

SYLVIA'S SEXY SLIPJES
(NANA'S NAUGHTY KNICKERS)
Komedie van Katherine DiSavino

Vertaald en bewerkt door
Kris Verstraeten

PERSONAGES

Sylvia Claeys	Begin tachtig, maar gedraagt zich als een twintiger. Het brein achter “Naughty Slips Etc.” en trotse huurder van een sociale flat in de Antwerpse stationsbuurt.
Vera Vermeiren	Sylvia’s medeplichtige, ook op leeftijd, uitgerust met 2 hoorapparaten en een opvouwbare rollator.
Ilse Claeys	Onschuldige twintiger die Rechten studeert.
Tom Verhelst	Jongste agent van het korps, zeer plichtsbewuste en behulpzame wijkagent.
David Schmidt (HUISB)	Huisbaas die graag zou afraken van zijn oudere sociale huurders, 60j.
Cindy Verdonck	Werkneemster van “Naughty Sluts Etc. Ze is op zoek naar een nieuwe job, liefst als model.
Claire	Sylvia’s grootste klant, 60j.
Stem	Portier, altijd verveeld en sarcastisch. (Deze rol kan eventueel gecombineerd worden met Mr. Schmidt en UPS man 1.)
UPS man 1	Schattige, eenzame man.
UPS man 2	Sterke maar zwijgzame kerel. (Deze rol is niet strikt noodzakelijk.)

DECOR

Een gezellige flat in de Antwerpse stationsbuurt, aan het Stadspark. Centraal staat een grote sofa. Gebruikt en uitnodigend, met zeer opvallende, bonte kussens. Achteraan zien we een gang, die toegang geeft tot de rest van de flat. (O.a. Sylvia's slaapkamer, badkamer en logeerkamer.) Links achter is de buitendeur, rechts voor de keuken. Naast de buitendeur hangt een kapstok, met erboven een hoedenplank. Naast de kapstok is een grote ingebouwde boekenkast. In de achterwand is een grote ingebouwde kast, afgesloten met een deur. Er is ook een imitatie open haard in de kamer aanwezig.

Uiteraard is dit maar een suggestie en mag het decor aangepast worden aan de mogelijkheden van de zaal en de wensen van de regisseur. Als je beschikt over een groot podium, kan je er bijvoorbeeld voor kiezen meerdere deuren (zoals de slaapkamer en de badkamer) rechtstreeks op een verhoogde vloer achteraan te laten uitkomen. Ook de geheime bergplaatsen kunnen naar wens wat aangepast worden aan de mogelijkheden van de decorbouwer.

EERSTE BEDRIJF

LICHTEN KOMEN OP

Ilse en Tom komen binnen via de buitendeur. Ilse trekt een koffer met wieltjes achter zich aan, heeft een grote tas over haar schouder en een doos in haar armen. Tom, gekleed in politie-uniform, probeert twee grote dozen en een kleine in balans te houden. Hij bezwijkt bijna onder het gewicht. Hij doet zijn uiterste best om dit niet te laten merken aan Ilse.

- ILSE Oma? (Ze loopt naar de linkerzijde van de sofa.)
 (tegen Tom) Hartelijk bedankt voor de hulp met die dozen.
- TOM Ik dacht laat ik ze maar even helpen met uitladen voor ik
 haar op de bon slinger voor dubbel parkeren.
- ILSE Inderdaad. (pauze) Bon? Wat bon?
- TOM Gewoon een flikkengrapje. (Hij lacht nerveus. Hij staat
 nog steeds aan de deur met de stapel dozen.)
 Maar je moet wel je auto verzetten. Hij blokkeert het
 verkeer.
- ILSE Natuurlijk. Je hebt gelijk. Ik ga hem meteen verplaatsen.
 Ik apprecieer je hulp. Echt. Ik weet dat je in functie bent
 en zo...
- TOM Dat is graag gedaan. Ik stond op de uitkijk tot wanneer je
 zou komen.
- ILSE Echt waar? Tom, dat is zo lief van je.
- TOM Heu, Ilse...
- ILSE Wat?
- TOM Die dozen zijn erg zwaar. Kan ik ze ergens...
- ILSE Oh ja. Natuurlijk. Zet ze hier maar neer. Alles in orde met
 jou?
- TOM Ja hoor. (pauze) Ken jij een goede kraker hier in de buurt?
- ILSE (Ze lacht. Stopt dan plots.) Wacht even. Jij meent dat toch
 niet? Moet ik eens kijken of ik ergens Voltaren kan
 vinden? Of een kersenpitkussen?

- TOM Nee hoor. Het is oké. Ik maakte maar een grapje.
(Hij rekt zich uit.) Zeg, hoelang zei je ook weer dat je hier ging blijven?
- ILSE Tot na de zomer. Als de lessen beginnen wil ik een eigen plekje gevonden hebben.
- TOM Jij studeert rechten, is het niet?
- ILSE Ja. Maar hoe weet jij dat?
- TOM Ik weet het van Sylvia. Ze is erg opgetogen dat je hier komt inwonen. Ook al is het maar tijdelijk.
- ILSE (plagend) Sinds wanneer spreek jij mijn oma van 82 aan met haar voornaam, Tom?
- TOM Sinds ik de sneltoetsen van haar telefoon geprogrammeerd heb, een drietal maanden geleden.
- ILSE (flirtend) Zo, jij bent dus de schuldige. Ze belt me tegenwoordig constant.
- TOM Ja, ik weet het. Ik zette jou op nummer 2.
- ILSE En wie is dan nummer 1?
- TOM Ik.
- ILSE Ja natuurlijk. Jij bent immers de arm der wet. (Ze raakt even flirterig zijn arm aan en gaat ook in de sofa zitten. Ze zitten nu samen in de sofa, redelijk ver uit elkaar. Het is een schattig maar onhandig duo.)
- TOM Nu kan ze me bellen als ze hulp nodig heeft en dan kom ik direct naar hier. Een dame van haar leeftijd helemaal alleen aan haar lot overgelaten... Ik mag er niet aan denken.
- ILSE (Ze komt dichterbij hem zitten.) Dat is echt lief van jou. (Ze raakt weer even zijn arm aan.) Dat betekent veel voor mij. Ik bedoel te weten dat er iemand is die een oogje in het zeil houdt.
- TOM Ja. Daar hoopte ik op. Dat het veel voor jou zou betekenen, bedoel ik.
- ILSE Echt?
- TOM (Hij schuift op tot ze vlak naast elkaar zitten. Er hangt een romantisch sfeertje.) Ilse, mag ik je eens iets vragen?

- ILSE (hoopvol) Jij mag alles aan me vragen.
(Ze haalt diep adem.)
- TOM Wel heu... (Zijn hand gaat naar haar kaak.)
Soms doet ze zo... (Hij wrijft zachtjes over haar kaak.)
Vindt ze bij jou ook altijd vuil op je gezicht?
- ILSE (Van de wijs gebracht.) Hu?
- TOM Ik loop het me al een tijdje af te vragen.
Zou ik voortdurend rondlopen met vuil op mijn gezicht
zonder het zelf te beseffen?
- ILSE Wat?
- TOM Ik bedoel... (Hij bevochtigt zijn duim en doet opnieuw alsof
hij een vuiltje wil wegvegen van haar gezicht.) Dit.
- ILSE (Ze duwt zijn hand weg.) Oké, oké. Ik begrijp wat je
bedoelt. Dat doet ze bij iedereen. Je mag blij zijn, dat ze
alleen aan je gezicht komt. Bij mij zit ze altijd aan mijn
poep.
- TOM Je zou niet verwachten dat een dame van haar leeftijd nog
zo'n goed zicht heeft.
- ILSE Nee, met haar zicht is niets mis. Maar over haar goede
smaak begin ik me wel zorgen te maken. Neem deze
kussens bijvoorbeeld. Sinds wanneer heeft ze die?
- TOM Sinds een paar weken. Ze wou een andere "vibe".
- ILSE (ironisch) Ja, daar is ze dan wel in geslaagd.
- TOM Ik denk dat ze de boel wat wou op pimpen tegen dat jij
kwam logeren. Een jeugdiger sfeertje creëren of zo.
Zeg, is het oké voor jou dat ik even de badkamer gebruik
om me wat op te frissen voor ik weer de straat op ga?
- ILSE Ja, natuurlijk.
(Tom verdwijnt naar de badkamer. Zodra hij af is,
verschijnt de tachtigjarige Sylvia aan de buitendeur.
Ze draagt een trainingspak met bijpassende zweetbandjes
op haar hoofd en aan haar polsen.
Ze houdt een opgevouwen rollator boven haar hoofd als
een trofee.)

- SYLVIA (tegen publiek) Heen en weer naar het Harmoniepark in een goed half uur en nog niet eens bezweet of een appelflauwte. Doe het mij maar na.
(Ze ziet Ilse.) He, Pompoenkop!
(Ze geeft Ilse een stevige knuffel, duwt haar van zich af en bekijkt haar met een inspecterende blik.)
Oh Ilse, je hebt een kanjer van een puist op je wang.
Die moet uitgeknepen worden. (Sylvia wil de puist uitknijpen, maar Ilse danst van haar weg.)
- ILSE Laat maar, oma. Ik doe het straks zelf wel.
Zeg, ik wist niet dat je een rollator had.
- SYLVIA Oh nee, suikerklontje. Die is niet van mij. Ik nam hem af van Vera. In het kader van een nieuwe therapie.
- ILSE Fysieke therapie?
- SYLVIA Nee. Motivatie therapie. Ze wil haar rollator terug, dus heeft ze geen andere keuze dan me achterna te zitten.
(Ze loopt naar de open deur en roept in de gang.)
Vera, Laat het een beetje vooruit gaan! Zie dat je hier bent vooraleer mijn grafsteen uitgebeiteld is.
- VERA (off) Ik versta geen woord van wat je aan het roepen bent, maar ik ben op de lift aan het wachten.
- SYLVIA (Ze rolt met haar ogen.) Ik ga me even opfrissen.
(Ze maakt aanstalten om naar de badkamer te gaan.
Ilse houdt haar tegen.)
- ILSE Oh nee, omi. Tom, ik bedoel agent Verhelst is in de badkamer. Hij hielp me mijn spullen naar boven te dragen.
- SYLVIA (verrast) Is Tom hier? Oh, dat is toch zo'n schatje.
Is het je opgevallen wat voor een topkerel hij is?
- ILSE (verlegen) Omi.
- SYLVIA En hij is single. Ja, je hoort het goed. Hij heeft geen vriendin. Dus ik zou zeggen: " Vooruit met de geit!"
- ILSE (Ze bloost.) Omi toch.
- SYLVIA Weet je, een paar dagen geleden vertelde ik hem dat jij niet over hem kon zwijgen sinds jullie ontmoeting een paar maanden geleden.

ILSE Maar omi...

VERA (Ze verschijnt in de deuropening. Ze steunt tegen de deurstijl, snakkend naar adem.) Sylvia, geef onmiddellijk die rollator terug, zodat ik je hersens ermee kan inslaan.

ILSE Hey Vera.

VERA Dag schat. Let maar niet op mij terwijl ik hier doodga.

SYLVIA Drama queen! Je had me bijna ingehaald.

VERA Dat kwam alleen omdat jij naar die affiche van die lingerie stond te kijken.

SYLVIA Het was sterker dan mezelf. Ik heb dan ook meer dan twintig jaar bij Marie Jo gewerkt.

VERA Oh God. Mijn hart klopt in mijn keel.
(Ze slaat dramatisch op haar borst.)

SYLVIA Hou je bek!

VERA (plots bekomen, fel) Hou jij je bek maar.

ILSE (tegen Vera) Laat me je even helpen.
(Ze helpt Vera naar de sofa.)

SYLVIA (tegen publiek) Ik ken een goede remedie tegen haar zogezegde hartklachten. Let op.
(tegen Vera) Agent Tom is hier.

VERA (Ze fleurt helemaal op.) Tom? Is die hier?
(Ze legt haar haar goed.) Hoe zie ik er uit?

ILSE Alsof je omi een hele tijd achterna gerend hebt.

SYLVIA Je hebt daar een klein pluisje. (Ze gaat naar Vera. Deze weert haar af.)

VERA Ik doe het zelf wel. (Ze wrijft over haar gezicht.)
Ik moet toegeven dat ik wel grootmoederlijke gevoelens voor hem koester.

SYLVIA (tegen publiek) Ze bedoelt eigenlijk dat ze cougar fantasieën heeft over hem.

TOM (op) Goeiemiddag Sylvia. Dag mevrouw Vermeiren.
Alles oké met jullie? (Ze knikken allebei instemmend.)

SYLVIA Tom, ik hoor net dat je Ilse zo goed geholpen hebt met haar spullen naar boven te dragen. Het is zalig zo'n sterke en behulpzame wijkagent in de buurt te hebben.

TOM Dankjewel Sylvia. Ik ben de jongste van het korps en sommige collega's vinden me maar een rare.

SYLVIA Een rare? Wat bedoelen ze daarmee?

TOM Ze vinden mij een softie. (Hij kijkt hierbij naar Ilse.) Maar dat ben ik niet. Ik help alleen graag mensen.

SYLVIA Uiteraard, schat. Blijf eens even staan. Er kleeft iets aan je kaak. (Ze verwijdert het.) Wat een zachte huid heb jij toch.

ILSE (verlegen) Omi.

SYLVIA Wip straks tijdens je middagpauze even binnen. Ik zal koekjes voor je bakken. (tegen Ilse) Jij helpt me wel he.

ILSE Heu ja. Natuurlijk. Maar ik heb nog nooit geweten dat jij koekjes bakte.

SYLVIA Wel Tom, dan gaan we je niet langer van je werk houden. Tot straks!

TOM Okay. Ilse, heb je geen hulp nodig om die dozen naar jouw kamer te dragen of zo?

ILSE Zou je dat willen doen? In die doos zitten mijn borden, glazen en bestek. Kan je die op de hoogste plank in die kast zetten?

TOM Natuurlijk. (Hij tilt de doos op en loopt naar de kast.) (Sylvia verspert hem de weg en gaat voor de kast staan.)

SYLVIA Nee. Da's niet nodig. Maak je geen zorgen en zet die doos terug neer.

TOM Maar het is helemaal geen probleem. Ik...

SYLVIA (beslist) Ik wil niet dat je jezelf forceert.

ILSE Maar omi, hij kan er gemakkelijk aan omdat hij zo groot is.

SYLVIA Ik zal ze daar straks wel zetten.

VERA Hoe ga je dat doen? Je krijgt al twintig jaar je armen niet meer boven je hoofd.

SYLVIA Met een ladder natuurlijk. (tegen Tom) Tommeke, ik wil je niet in problemen brengen. Je moet echt vertrekken nu.

TOM (verward) Oké dan. (Hij zet de doos terug naast de zetel, ditmaal langs de rechterkant.)
Dag dames.

(Ilse loopt met hem mee naar de deur en opent ze voor hem.)

TOM Dag Ilse.

ILSE Dag Tom.

(Ze staan onhandig tegenover elkaar. Dan steekt Tom zijn hand uit. Op hetzelfde moment opent Ilse haar armen voor een knuffel. Ongemakkelijke stilte. Tom raakt bedeesd haar arm even aan en vertrekt. Ilse kijkt hem na.)

ILSE (tegen Sylvia) Wat was nu in hemelsnaam het probleem? Waarom ging je voor die kast staan?

SYLVIA Dat zei ik toch. Ik wil niet dat hij zich bezeert. Kom nu, Petit Beurreke, ik wou je echt niet te kakken zetten waar iedereen bij was. Waarschijnlijk heeft Vera het niet eens gehoord.

VERA Jawel! Al had ik het liever niet gehoord.

ILSE Het was vreemd. Dat is alles wat ik er van kan zeggen.

SYLVIA Onzin. Ik wil alleen niet dat hij zich overbelast. Ik probeer alle mannen in mijn leven op gepaste wijze te behandelen.

ILSE (Van haar stuk gebracht.) Alle mannen?

SYLVIA Ja. Op de eerste plaats komt Tom natuurlijk. Dan de Fons, de conciërge. Die verwen ik regelmatig.

ILSE Verwennen? Hoe dan?

VERA Dat wil je niet weten. Echt niet.

SYLVIA En dan heb je David nog.

ILSE David. Wie is dat?

SYLVIA David Schmidt, onze huisbaas.

ILSE Ik dacht dat je huisbaas Meneerke Peeters was.

SYLVIA Oh nee, Boudoireke. Al lang niet meer. Zijn schoonzoon David nam het een jaar of zes, zeven geleden van hem over.

VERA Een echte geldwolf. Hij vraagt de hoogste huishuur van de hele buurt. Behalve aan Sylvia uiteraard. Een Jood natuurlijk.

- SYLVIA Ik woon aan het sociaal tarief. Meneerke Peeters had daar geen probleem mee. Maar voor David is het een doorn in het oog.
- ILSE En hoe ga je daarmee om?
- SYLVIA Ik gedraag me zoals Vera. Hoe senieler ik me voordoe, hoe gelukkiger hij wordt. Hoe hulpelozer ik lijk, hoe dichterbij die gratis appartementen boven de wolken kom in zijn gedachten. Of bij een serviceflat. Ik denk niet dat hij een voorkeur heeft.
- VERA Niets werkt beter dan het vooruitzicht van een begrafenis om goed behandeld te worden.

DE ZOEMER VAN DE INTERCOM GAAT.
(Sylvia loopt erheen.)

- SYLVIA Ja?
- STEM (zeer monotoon) Mevrouw Claeys? Sneeuwwitje heeft net een pakket voor u afgegeven. Moet ik het brengen of komt u het ophalen?
- SYLVIA Sneeuwwitje?
- STEM Ja, de droogkuis. U weet wel, al die frivole spulletjes...
- SYLVIA (Ze onderbreekt hem.) Oh ja. Natuurlijk.
- ILSE Omi, alles oké?
- SYLVIA Natuurlijk, mijn Madeleineke.
- ILSE Je doet weer zo vreemd.
- VERA Ze is waarschijnlijk geconstipeerd.
- SYLVIA Zou je het straks kunnen bezorgen?
- STEM Natuurlijk, mevrouw Claeys.
- ILSE (Ze staat op.) Ik zal het wel even gaan halen.
- SYLVIA NEE! (dan kalmer) Nee, nee, Chocotofke. Jij hebt al genoeg gesjouwd vandaag.
(in de intercom) Fons, ben je daar nog?
- STEM (ironisch) Dat denk ik wel ja.
- SYLVIA Ik heb me bedacht. Ik kom het zelf wel even halen.
- ILSE Maar ik...

- SYLVIA (Nog aan de intercom, fel.) NEE!
(in de intercom) Ik kom er aan. Je geeft het alleen aan mij.
Begrepen? Over en out.
- ILSE Ben je zeker dat alles oké is?
- SYLVIA Met mij wel. Maar jij ziet er maar belabberd uit.
Waarom ga je niet even op je bed liggen?
- ILSE Ik voel me prima, omi.
- SYLVIA Onzin. Je ziet er moe uit. Is het niet Vera?
- VERA (Ze heeft de vraag niet goed gehoord.) Ja. Ik ben moe.
- SYLVIA Vera, help jij Ilse even met het bed? (Vera reageert niet.)
Ik ga ondertussen naar beneden. (Weer geen reactie.
Vera zit aan haar hoorapparaat te prutsen.)
Oh ja, Prince Fourréke, en kijk eens of je de
reservebatterijen voor haar hoorapparaat kan vinden.
Ik heb altijd een setje in huis. Ze moeten hier ergens
liggen. Alleen kan ik me niet herinneren waar precies.
(Sylvia verlaat de flat en slaat de deur achter zich dicht.)
- VERA (verschrikt) Wat zeg je? Ik hoor je niet. Ik denk dat de
batterijen weer leeg zijn.
- ILSE Weet jij waar de reservebatterijen liggen?
- VERA (Ze heeft de vraag niet gehoord.) Geen zin in een borrel?
- ILSE God nee. Het is nog niet eens middag.
- VERA Daar heb je een punt. Een Bloody Mary dan.
(Ze neemt de rollator en verdwijnt in de keuken.)
- ILSE Dat gaat hier een aparte zomer worden. Oké. Als ik een
hoorapparaat batterij was, waar zou ik dan liggen?
(Ze begint de kamer te doorzoeken naar een voor de hand
liggende plek voor de batterijen. We horen Vera rond
stommelen in de keuken. Ilse kijkt in een paar schuiven,
op de planken van de boekenkast en in een paar doosjes
in de kamer. Dan loopt ze naar de haard.)
- VERA (off) Wil je er selder bij?
- ILSE Sorry?
- VERA Wat?
- ILSE Wat vroeg je, Vera?

VERA MOET JE ER SELDER BIJ HEBBEN?

ILSE WAARBIJ?

VERA Echt waar? Die verdient geen Bloody Mary.

(Ilse staat nu voor de haard. Op de mantel staan enkele sierdoosjes. Ilse opent ze één voor één. Als ze de grootste, die aan de zijkant staat, opent, schuift er in de namaak haard een paneel opzij. Als een grote tong komt er een rek met kleurrijke geriatrische schoenen en pantoffels te voorschijn. Op dat moment klinkt uit de keuken het geluid van vallend glas.)

ILSE Vera, alles oké met jou?

(Ze sluit de doos. Het rek verdwijnt en het paneel schuift terug op zijn plaats. Ilse heeft van dit alles niets gemerkt. Ze kijkt in de richting van de keuken, dan naar het publiek. Dan kijkt ze naar de haard. (Waaraan niets meer te zien is.) Dan terug naar het publiek. Dan horen we een luide bons. Vera is met haar rollator tegen de keukendeur gebotst.)

VERA (Ze komt uit de keuken met een karaf en drie grote koffiemokken met een Kerstman motief op haar rollator.) Sylvia zal nieuwe glazen moeten kopen. Ik heb er daar een gigantische puinhoop van gemaakt. Drankje?

ILSE Gigantische puinhoop?

VERA Yep. Ik heb het dienblad met afgewassen glazen laten vallen.

(Ze zet de karaf en de mokken op de koffietafel.)

ILSE Meen jij dat nu? En heb je het opgeruimd?

VERA Na die marathon van daarnet? Wil je dat ik een hartaanval krijg?

ILSE Oké, oké. Ik zal het wel doen.

VERA (Ze schenkt zich een glas in en volgt Ilse naar de keuken.) Ik zal zien of je het goed doet. (Af met rollator.)

(Sylvia opent de buitendeur op een kier en steekt haar hoofd naar binnen. Als ze ziet dat er niemand in de kamer is, komt ze binnen. Ze sluit zachtjes de deur achter zich. Ze heeft een aantal grote doorschijnende plastieken zakken van de droogkuis bij met allemaal sexy lingerie. Dit alles in verschillende kleuren, vormen en maten.)

ILSE (off) Omi?

SYLVIA (Ze zoekt een plaats om de spullen te verstoppert.)

Ja. Ik ben het.

ILSE We zijn in de keuken. Vera heeft...

VERA (luid) TATATARA!

ILSE (off, tegen Vera) Veeg jij het glas van het fornuis.

SYLVIA Neem gerust je tijd.

(Ze loopt ondertussen in paniek naar de kast en opent de deur. Ze trekt aan het lichtkoord. Er gaat geen licht branden, maar net als bij de haard schuift er een paneel opzij. Ook hier rolt er een rek uit. Hierop staat een draaibaar kledingrek. (Dit is niet absoluut noodzakelijk.) Er hangt alleen nachtkleding op, in verschillende kleuren, vormen en maten. Genoeg om een winkeltje uit te baten. Haastig haalt ze de lingerie uit de plastieken hoezen en hangt alles op het rek. Alles heeft zijn specifieke plaats.)
(DE TELEFOON GAAT.)

(Sylvia rent naar de kapstok naast de buitendeur.

Ze draait eraan zodat hij verticaal komt te staan.

De boekenkast draait open. In een nis achter de kast hangt nog meer lingerie. Dit is Sylvia's Pink Collection, zijden lingerie in verschillende tinten roze. Op de rug van de boekenkast zien we een grote spiegel met verlichting rond, zoals in de kleedkamers van een theater.)

(DE TELEFOON GAAT NOG ALTIJD.)

ILSE (off) Vera, niet met je blote handen!

(roept) Omi. De telefoon gaat!

SYLVIA jaja. Ik weet het.

(Ze hangt het ondergoed nu nog sneller weg. Ze rent over en weer tussen de kast en de boekenkast, nerveus kijkend of er niemand binnenkomt.)

(DE TELEFOON GAAT NOG STEEDS.)

ILSE Omi, neem die telefoon nu toch eens op.

(Sylvia zet de kapstok terug horizontaal, waardoor het boekenrek terug dicht draait. Dan loopt ze naar de kast en trekt aan het lichtkoord. Hierdoor rolt het rek terug naar binnen en schuift het paneel terug op zijn plaats. Ze sluit de kastdeur. Ze weet niet goed waar ze met de hoezen moet blijven. Uiteindelijk besluit ze die te verstoppen onder de sofa.)

(DE TELEFOON BLIJFT GAAN.)

(Vera komt uit de keuken, zonder rollator en blijft in de deuropening staan. Ze heeft in de ene hand een vuilblik en in de andere haar koffiemok. Sylvia zit op haar knieën voor de sofa. Ze is bezig de hoezen eronder te schuiven. Hun blikken kruisen elkaar. Er volgt een ongemakkelijke stilte. Vera wijst naar de telefoon.)

VERA (Luid, traag en extra gearticuleerd, als tegen een doof persoon.) TELEFOON! (Ze verdwijnt terug in de keuken.)
(Sylvia krabbelt recht en neemt de telefoon af.)

SYLVIA Hallo. Ah Claire. Heb je mijn boodschap gekregen. Niet? Ik heb vanmorgen heel vroeg een bericht ingesproken.
(Ze kijkt nerveus in de richting van de keuken.)
(Ze spreekt nu zeer stil.) Je kan je bestelling straks komen halen. Past dat rond twee uur? Het wordt deze voormiddag geleverd... Nee, jij bent bedankt. Ik ben blij zaken met je te mogen doen en ik kijk ernaar uit je straks te zien. Goed. Dag.

(Ze hangt op. Ilse en Vera komen de kamer binnen.)

VERA Een man waardeert het dat een vrouw de boel netjes houdt.

ILSE Met jou als coach word ik nog een pro.

VERA Wie was dat aan de telefoon?

SYLVIA (Bezig met de drankjes.) Wat?
VERA Wie was dat?
SYLVIA Waar? Oh, je bedoelt aan de telefoon?
ILSE Ja, omi. De telefoon. Zijn jullie nu ineens allebei doof?
SYLVIA Het was mijn personal coach.
VERA Je wat?
SYLVIA Mijn bokstrainer. Hij kan niet vanavond. Hij heeft iets aan de hand. Jij ook een Bloody Mary, Ilse?
ILSE Nee. Dank je.
SYLVIA Jij, Vera? Oh, je hebt al.
VERA (Drinkt haar mok leeg.) Graag.
Je hebt me nooit gezegd dat je bokste.
SYLVIA Heb je genoeg selder?
VERA Je houdt ons voor de gek he.
SYLVIA Ik denk dat ik er nog heb in de ijskast.
VERA Jij bokst helemaal niet.
SYLVIA Ik ben zo terug.
VERA (tegen Ilse) Ze liegt.
ILSE (tegen publiek) Dit wordt een bijzonder interessante zomer. Zeker weten.
VERA Wil je die doos even verzetten? Dat is namelijk de parkeerplaats voor mijn rollator, zie je.
ILSE Ik zal ze ineens in de kast zetten.
VERA Doe ermee wat je wilt, kind. Als ze hier maar uit de weg is. (Er klinkt een triomfantelijke gil uit de keuken.)
SYLVIA (Ze komt de kamer binnen.)
(trionfantelijk) Ik heb de batterijen gevonden. Ze lagen in de ijskast. (Ze legt ze op de tafel. Dan ziet ze Ilse, die haar hand juist op de deurknop van de kast legt. Ze schrikt.)
Wat ben jij aan het doen?
ILSE (Ze heeft haar hand nog steeds op de deurknop.)
Ik ging net die dozen in de ingemaakte kast zetten.
SYLVIA (Ze slaat Ilse's hand van de deurknop en leidt haar weg van de kast.) Ik heb het daarstraks al gezegd. Dat doe ik wel.

ILSE Maar het is...

SYLVIA (Ze verspert Ilse de weg.) We doen dat straks wel. Ik heb nu iets dat veel dringender is.

ILSE Maar omi, het is zo gebeurd.

SYLVIA NEE!

VERA (tegen publiek) Ze zegt "nee".

ILSE Oké, oké. We doen het later wel.

SYLVIA Goed. Want je zou iets voor me moeten doen.

VERA Ik wist het. Elke keer dat ik hier kom word ik geconfronteerd met één of andere vorm van fysieke arbeid.

SYLVIA Gaan wandelen is geen fysieke arbeid.

VERA Wij doen geen wandelingen. Het zijn dodentochten.

SYLVIA Noem het zoals je wil. Trouwens de fysieke arbeid is ditmaal niet voor jou. Ilse, lieve schat, ik heb een schilderij dat opgehangen zou moeten worden.

ILSE Een schilderij? Kunnen we dat ook straks niet doen? Ik voel me ineens zo moe...

SYLVIA Met een foefje kom je er niet onderuit, Frangipaneke.

ILSE Waarom wil je nu nog meer schilderijen ophangen? Je hebt er al zoveel.

SYLVIA Ik wil de flat wat op pimpen. Ze een andere uitstraling geven. Ik ben al begonnen met die kussens daar.
(Ze wijst naar de sofa. De nieuwe, moderne kussens passen absoluut niet bij de ouderwetse bekleding van de sofa.)

ILSE Ik begrijp het. Ik vroeg het me alleen af.

SYLVIA (Ze verdwijnt in de gang en komt terug met een groot schilderij van een naakte vrouw.)
Trouwens, schilderijen kan je nooit genoeg hebben.
(Ze haalt een stoel en zet die bij Ilse. Deze kijkt rond op zoek naar een geschikt plekje.)
Wel? Waar denken de dames dat we ze best ophangen?

VERA (wijst) Daar?

SYLVIA Nee.

ILSE (wijst) Daar?

SYLVIA Nee.

I + V (samen) Daar? (Ze wijzen in verschillende richtingen.)

SYLVIA Hier. (Ze gaat naar een plek bij de voordeur, in de buurt van de kapstok.) Wat denken jullie?

VERA Wel...

SYLVIA Het is perfect. Ilse, breng jij die stoel even?
(Ilse brengt de stoel en zet hem tussen de kapstok en het boekenrek. Ze klimt op de stoel.)

ILSE (Ze kijkt naar het schilderij.) Speciaal. Pittig.

SYLVIA De vrouw in al haar glorie, appelflap. Er is niks mis met een naakte vrouw. Een beetje hoger.

VERA Meer naar rechts.

SYLVIA Nee, meer naar links.

VERA Een beetje lager.

SYLVIA Niet zoveel.

ILSE Mijn armen vallen er bijna af.

SYLVIA Vera, geef de hamer eens. En nagels.

VERA (Ze gaat in de richting van de ladenkast.) Ik ben al onderweg. Het is niet de eerste maal dat we dit doen.

ILSE Vera, haast je a.u.b.

VERA Ik doe mijn best. Maar na die dodentocht van daarnet kan ik nog amper op mijn benen staan.

SYLVIA Dat was geen dodentocht maar een motivatiesessie.
(tegen Ilse) Het moet hoger, druifke.

ILSE Ik kan niet hoger.

VERA Hier. (Ze geeft Ilse een hamer en een grote nagel. Dan gaat ze op een stoel zitten, met haar rug naar de boekenkast. Ze vervangt de batterijen van haar hoorapparaat. Ilse zet het schilderij op de kapstok en slaat de nagel in de muur. Door het gewicht van het schilderij kantelt de kapstok. Hierdoor begint de boekenkast open te draaien.)

ILSE (Ze slaat op haar duim.) Auw!

SYLVIA (Ze kijkt naar de boekenkast.) Oh, nee!

ILSE Het is oké. Ik ben oké. (Ze begint weer te hameren.)

(Sylvia loopt naar de boekenkast en sluit ze. De kapstok gaat terug naar de horizontale stand. Ilse en Vera merken hier niets van. Ilse heeft de nagel in de muur gekregen en neemt het schilderij. Ze legt haar hamer in de plaats. Hierdoor kantelt de kapstok en de boekenkast begint weer open te draaien.

Sylvia ziet dat. Ze hapt naar adem en snelt er weer naar toe. Ze duwt de boekenkast terug dicht. Op dat moment draait Vera zich om en betrapt Sylvia. Ook de kapstok draait terug.)

- VERA (Ze staat op en loopt naar Sylvia.)
(argwanend) Wat ben jij aan het doen?
- SYLVIA (nerveus) Niets. Ik doe helemaal niets.
(Vera kijkt naar de kapstok en vervolgens naar Sylvia. Dan draait ze aan de kapstok. De boekenkast draait weer open. Sylvia slaat ze weer dicht. De kapstok draait ook terug.)
(Vera draait hem opnieuw en de kast draait weer open.)
- SYLVIA STOP DAARMEE! (Ze duwt de kast terug op zijn plaats.)
(Sylvia en Vera draaien rond elkaar als twee roofdieren. Ilse merkt niets van dit alles. Ze is nog steeds pogingen aan het doen om het schilderij aan de nagel te hangen. Vera slaagt er in Sylvia naar een hoek van de kamer te drijven. Ze kantelt de kapstok. De boekenkast draait open, maar ditmaal kan Sylvia er niet op tijd bijkomen. Ze slaat een wanhopig gilletje. Ilse, die het schilderij net over de nagel heeft gekregen, draait zich om en ze ziet al de lingerie in de nis. Ze schrikt en valt bijna van de stoel.)
- ILSE Omi, wat is dat?
- SYLVIA Da's van mij. Allemaal van mij.
- ILSE (ongelovig) Allemaal van jou?
- SYLVIA Toch min of meer.
- ILSE (Ze komt van de stoel.) Wat bedoel je? Dat is een hoop lingerie voor een vrouw alleen.

- SYLVIA Stel geen vragen, Ilske. Een oude vrouw heeft ook recht op haar eigenaardigheidjes.
- VERA Eigenaardigheidjes? Afwijkingen is een beter woord. 10 katten hebben is eigenaardig. Dit is verdacht. Heb je een vrachtwagen overvallen of zo?
- SYLVIA (verwijtend) Vera! Hoe kun je me van zoiets beschuldigen. Acht jij me daar dan echt toe in staat?
- VERA (Ze onderzoekt de kapstok.) Nu begrijp ik waarom wij onze jassen nooit zelf mochten weghangen.
- ILSE En ik begin te begrijpen waarom ik die dozen niet in de ingemaakte kast mocht zetten.
(Vera en Ilse kijken naar de kast. Sylvia krijgt het warm. Ze gedraagt zich erg nerveus. Ze stappen alle drie in de richting van de kast. Ilse is er eerst en ze doet de deur open. Er gebeurt niets.)
- ILSE Is hier ook iets verstopt, omi?
- SYLVIA Ja, je Kerstcadeau.
- ILSE Het is hier zo donker.
(Vera komt in actie en trekt aan het lichtkoord. Het paneel schuift opzij en het kledingrek rolt naar buiten.)
- SYLVIA Oké. Zijn jullie nu tevreden?
- ILSE Omi, wat is dit? Eén of andere fetisj?
- VERA Of baat je hier een bordeel uit?
- SYLVIA Wat een drukte om een paar stukken lingerie.
- ILSE Een paar stukken? Echt waar. Omi, je kan de hele ploeg van de Red Flames van lingerie voorzien en dan heb je nog over.
- SYLVIA Ik run geen bordeel en met de Red Flames heb ik niets te maken.
- ILSE Wat is er dan wel aan de hand?
- SYLVIA (rancuneus) Ik was niet van plan het je te vertellen maar jullie twee bemoeiallen geven me geen keuze.

VERA Stop met rond de pot te draaien en vertel ons al de sappige details. Heb jij al deze ondeugende nachtkleding voor één of andere geheime liefdesaffaire waar je me nooit iets van verteld hebt? Ik weet het! Je hebt een verhouding met die knappe wijkagent, niet?

ILSE (ontdaan) Laten we Tom er buiten laten, oké?

VERA Of is het Fons? Of, erger nog, David?

SYLVIA (dof) Ik heb ze allemaal zelf gemaakt.

ILSE Zeg dat nog eens.

SYLVIA Ik maak lingerie. En dan verkoop ik die.

ILSE Wat bedoel je met verkopen? Hoe en waar?

SYLVIA Gewoon. Mensen komen hier en betalen mij voor de lingerie. Simpel. De zaak loopt steeds beter.

ILSE Zaak. Welke zaak?

SYLVIA (trots) Naughty Slips Etcetera.

VERA Zeg dat nog eens.

SYLVIA (Uitbundig uitbeeldend.) Naughty Slips Etcetera. (Bij "slips" slaat ze op haar poep en bij "etcetera" neemt ze haar borsten vast en duwt ze omhoog.)

ILSE Hou je me voor de gek? Naughty Slips?

SYLVIA Etc. Lingerie speciaal ontworpen voor vrouwen op leeftijd.

ILSE Waarom noem je het niet gewoon Sylvia's Sexy Slipjes?

VERA Naughty Slips Etcetera. I love it.

SYLVIA (geleid) Dank u. Ik heb al flyers laten drukken.

ILSE (ontzet) Flyers? Waarvoor?

SYLVIA Om uit te delen natuurlijk. Gisterenavond was het "Breien met Busty Big Brother Betty" in het parochiehuis. Ik was daar ook om flyers uit te delen. Aan mijn doelpubliek. Begrijp je? Ik zal het je laten zien. (Ze verdwijnt in de gang.)

ILSE Ik moet even gaan zitten. (Ze laat zich in de sofa vallen.) (Sylvia komt uit de gang met een doos flyers. Ze zet de doos naast Ilse en geeft aan haar en aan Vera een stapeltje flyers.)

SYLVIA Ta-da!

VERA Ik heb mijn bril niet op. Wat staat er?

ILSE (Ze leest luidop.) Naughty Slips Etcetera. Design lingerie die de mannen in vuur en vlam zet maar geen gat brandt in uw portemonnee. (Ze kijkt op.) Echt waar.

SYLVIA (trots) En er wordt geen BTW aangerekend.

ILSE (ontzet) Je rekent geen BTW aan?!

SYLVIA Nee. Daar geloof ik niet in.

ILSE Omi, ik durf het haast niet te vragen. Heb jij een vergunning om goederen te verkopen op privaat terrein?

SYLVIA Oh Profiterolleke, wat ben je toch aandoenlijk. Natuurlijk heb ik die niet.

VERA Wat zegt ze? Nu laat mijn ander hoorapparaat het weer afweten.

ILSE Omi!

SYLVIA Op die manier kan mijn huisbaas er niet achter komen. Hij zou elke kans aangrijpen om me er uit te zetten.

ILSE Maar omi, wat je doet is illegaal. Je overtreedt de wet.

SYLVIA Ik zie niet in hoe iemand er achter zou kunnen komen.

ILSE Oh nee? Je deelde folders uit in het parochiehuis!

SYLVIA Jaja, maar al mijn klanten weten dat ze hun mond moeten houden en ik vermeld er niets van op mijn belastingaangifte. Dus ik zie niet in....

ILSE (Ze staat op, waardoor de flyers die op haar schoot lagen, op de grond vallen.) Je bent gek!

VERA (Ze zit weer aan haar hoorapparaat te prutsen.) Ik hoor jullie niet.

ILSE Omi, je overtreedt een heleboel wetten. Dit kan je niet maken.

SYLVIA (zucht) En dat is nu de reden dat ik het voor jou verzwegen heb. Ik wist dat je zo zou reageren.

VERA Vergeet haar. Maar waarom heb je mij er niets van gezegd?

SYLVIA Dat deed ik wel, Vera. Ik heb geprobeerd het je te zeggen. Maar ik had de indruk dat je me niet begreep.

VERA Wanneer dan?

- SYLVIA Al van helemaal in het begin. Ik zei: "Ik ga lingerie maken als bijverdienste."
- VERA Oh dat. Ik dacht toen dat je zei "Ik ga Lasagne maken bij je volgende visite." Toen ik nooit Lasagne kreeg, was ik erg teleurgesteld. Nu begrijp ik waarom.
- ILSE (Ze begint hoofdpijn te krijgen.) Hoe lang is dit al aan de gang?
- SYLVIA Ongeveer zes jaar nu.
- VERA Zes jaar geen Lasagne. En ik maar wachten.
- SYLVIA Nadat je grootvader gestorven was, voelde ik me erg eenzaam. En ik verveelde me. Toen dacht ik "He Sylvia! Weet je wat je zou moeten doen? Een leuke hobby zoeken." Maar wat? Ik heb een hekel aan kaarten en taarten bakken mislukte altijd. Er was eigenlijk niets dat me boeide. En toen kreeg ik plots een ingeving.
- VERA Lingerie?
- SYLVIA Inderdaad. Lingerie.
Ik ben altijd het gelukkigst geweest als ik een job had.
Dus dacht ik "Waarom geen eigen handeltje opzetten?"
In het begin was het moeilijk, maar na een paar jaar begon het goed te draaien. Ik kreeg vaste klanten, waaronder één hele grote, die erbij was vanaf de eerste dag.
- ILSE Wie?
- VERA Ik was het niet in elk geval. En al die tijd dacht ik dat al die oude taarten die kwamen en gingen deel uitmaakten van één of ander naaktschilderproject van jou.
- VERA Je hebt het nu waarschijnlijk over verleden maand, toen al mijn modellen langskwamen.
- ILSE OMG! Modellen.
- SYLVIA Yep. Mijn Herfst Hotties.
- ILSE Herfst Hotties?
- SYLVIA Ja. Zoiets als Lente Chicks, maar dan ouder. Het zijn klanten die zich hebben opgegeven als model voor de webshop die binnenkort online gaat.

- ILSE (ontsteld) WAT? WEBSHOP? ONLINE? Ben je nu helemaal gek geworden? Dit is toch je hele stock?
(ongerust) Of niet?
- SYLVIA Nope. Er is nog meer.
(Sylvia loopt naar de haard en opent de grootste doos op de schoorsteenmantel. Hierdoor rolt het schoenenrek de kamer binnen. Dan gaat ze naar een groot schilderij. Ze draait aan een wandlichtje ernaast en het schilderij draait open, waardoor een grote verzameling frivole bh's en slipjes zichtbaar wordt.)
- ILSE Oh My God!
- VERA Wie heeft al die snufjes eigenlijk geïnstalleerd?
- SYLVIA Wel. De man die hier woonde voor Herman en ik hier zijn ingetrokken was de architect die het gebouw ontworpen had. En die hield blijkbaar wel van een geintje of anders had hij ook één en ander te verbergen.
Wie zal het zeggen?
- VERA Ik heb ooit eens een roddel gehoord dat die man een handeltje had in namaak sigaretten. Maar of het waar is, weet ik niet.
- SYLVIA Kan best. Whatever. Toen hij verhuisde, was dat een unieke kans voor je grootvader en mij. We waren al een tijdje op zoek naar een eigen plekje. Meneerke Peeters kocht de flat en wij konden ze huren voor een prikje.
- ILSE Omi, Je kan hier niet mee doorgaan. Dit moet stoppen. NU!
- SYLVIA Maak je toch niet zo druk, Ilse. Ik leid deze zaak en ik doe dat verdomd goed, al zeg ik het zelf.
- ILSE Maar...
- SYLVIA (Ze kijkt op haar horloge.) Door al dit gedoe ben ik de tijd uit het oog verloren. Ik moet dringend vertrekken, want ik ben al te laat. Mag ik jullie beiden om een gunst vragen?
- VERA Kunst? O nee, vergeet het. Ik ga niet naakt poseren voor jou.
- ILSE Welke gunst?

- SYLVIA Het vrouwenkoor treedt om 11u op in de kerk. Een unieke kans om te flyeren. Bovendien zullen twee van mijn Herfst Hotties daar zijn. We doen na het optreden een photoshoot in de sacristie met de nieuwe collectie voor de website. De pastoor vindt het goed. Hij heeft zelfs beloofd dat hij komt kijken. Want de huisbaas zou argwaan krijgen als ik hier nog teveel fotosessies laat doorgaan. Ik moet voorzichtig zijn. (Ze neemt uit de kast een grote draagtas en een stapeltje flyers uit de doos. Ze loopt naar de deur. Er vallen enkele flyers op de grond.)
Jullie houden ondertussen de barak hier open, oké?
- ILSE (aarzeland) Je bedoelt met die slipjes en de bh's en zo...
- SYLVIA (snel) Klopt! Jullie nemen de zaak over voor een paar uur. Ik verwacht tussen elf en twaalf een bestelling en tussen één en twee komt mijn grootste klant langs. Haar bestelling staat klaar in een doos in mijn slaapkamer, maar bij die levering van UPS zit ook een grote partij allemaal dezelfde slips. Die zijn ook voor haar. Over de betaling moeten jullie je geen zorgen maken. Dat regel ik achteraf wel. Het is natuurlijk altijd mogelijk dat er ook nog andere klanten komen. Wees vriendelijk, beleefd en geef ze alles wat ze vragen. Waarschijnlijk ben ik al wel terug voor ze er zijn. Capiche? (Ze is compleet buiten adem en moet een paar keer naar lucht happen.)
- ILSE (onzeker) Maar.... Wat als er iets mis gaat?
- SYLVIA Wat als, wat als... Als mijn bomma wietjes had, kon ik ze rollen. Wat zou er nu in 's hemelsnaam mis kunnen gaan? (stilte) Weet je, nu ik er over nadenk, is het geen slechte zaak dat jullie inspringen. Het werd hoog tijd dat ik wat hulp kreeg. Ik kan best een paar extra handen gebruiken.
- VERA Je had het me vroeger moeten vertellen, Sylvia.
Ik had je met alle plezier geholpen.
- SYLVIA (Aan de deur.) Ik heb een idee. Ik zal het goedmaken. Vera, wat zou je er van denken mijn partner te worden?

SYLVIA Vanaf nu runnen we de zaak samen. Je bent nu officieel in dienst van Naughty Slips...

S + V (samen) Etcetera.

SYLVIA Begin alvast met wat folders te vouwen.
(Ilse richt haar blik ter hemel. Ze is de wanhoop nabij. Vera gaat zitten en begint vlijtig folders te vouwen.)

ILSE (Ze loopt rond, totaal overstuur.) Nee, nee, nee.
We laten niemand binnen. Ze gaat gepakt worden en voor jaren opgesloten worden in een geriatrische gevangenis. Er komt hier niemand binnen en er gaat niemand buiten tot dit opgelost is en we haar overtuigd hebben dit dwaze idee op te geven.
(DE ZOEMER VAN DE INTERCOM GAAT.)

STEM Juffrouw Claeys? Die hete bok van een wijkagent is hier en wil u spreken. Laat ik hem naar boven komen?

VERA Natuurlijk! (Ze drukt op de knop van de zoemer.)
(Ze draait zich om naar Ilse.) Wat voor onzin sta jij daar nu uit te kramen? Heb je niet goed geluisterd?
We zijn nu in dienst van Naughty Slips Etcetera en ik ben ouder dan jij dus ik heb de leiding. Capiche?
(Ze gaat met haar rollator naar de andere zijde van de kamer terwijl ze "Heigh Ho, Heigh Ho, It's On To Work We Go" zingt.)

ILSE (in paniek) Tom kan nu niet naar boven komen!

VERA O God! Je hebt gelijk. De koekjes zijn nog niet klaar. Gelukkig heeft Sylvia altijd zelfgebakken koekjes van de supermarkt in huis. Alleen weet ik niet waar ze liggen.

ILSE Vera! Nee! Help me dit allemaal te verstoppen!

VERA Dat is niet nodig. Tom kan wel tegen een beetje rommel. Nu, waar zou Sylvia die koekjes kunnen bewaren?
(Ze trekt een kast open en vindt de koekjes.)
(opgelucht) Hebbes!
(Er wordt op de deur geklopt.)

VERA Ik kom!

ILSE Nee! (Ze vat post voor de deur. Ze fluistert.)
We moeten eerst die flyers en die lingerie laten
verdwijnen.

VERA Wat? Wijnen? Ik denk niet dat Tom drinkt tijdens zijn
dienst.

ILSE (Nog steeds fluisterend, wijzend.) De flyers, de lingerie!

VERA Wat?

ILSE Ah. (luid) GA DE KOEKJES IN DE OVEN ZETTEN!

VERA Oké. (Ze gaat met haar rollator naar de keuken. Af.)

ILSE (roept) Even geduld, Tom! We hebben hier een klein
probleempje. (Ze stopt fanatiek de flyers terug in de doos.)
(tegen publiek) Een groot probleem eigenlijk.

TOM Ilse, doe a.u.b. open. Dit is een noodgeval.

ILSE Nog even geduld! Vera is met je koekjes bezig.
Maar ze heeft net een dienblad met glazen laten vallen.
(Ondertussen probeert ze al de verborgen bergplaatsen te
sluiten.)

TOM (Bonkt nu luid op de deur.) Ilse! Doe open!

VERA Heb je Romeo nu nog steeds niet binnen gelaten?
Dan doe ik het wel.

ILSE (in paniek) Hoever sta je met de koekjes?

VERA Ik heb ze onder de grill gezet. Dat gaat sneller.
Ze zullen zo klaar zijn.

ILSE Onder de grill? Vera, je kan koekjes niet bakken onder de
grill!

VERA (Op met rollator.) Je moet iets aan je haar doen, schat.
Je ziet er niet uit.
(Ze steekt over naar de voordeur. Ondertussen is Ilse nog
steeds over en weer aan het rennen. Juist op het moment
dat de boekenkast sluit, bereikt Vera de voordeur en laat
ze Tom binnen. Ilse is nog bezig de op de grond liggende
flyers op te rapen. Tom komt binnen. Vera gaat terug naar
de keuken.)

ILSE (Over haar schouder.) Heeeeey Tom!

TOM Nog steeds aan het uitpakken?

- ILSE Uitpakken? Nee. Eerder opnieuw inpakken.
(Ze doet de flyers terug in de doos.)
- TOM (ongelovig) Je bent je dozen opnieuw aan het inpakken?
- ILSE Nee. JA. Ik was Benny kwijt.
- TOM Benny?
- ILSE Ja, mijn Teddybeer.
- TOM Was dat dan zo dringend?
- ILSE Ja natuurlijk. Zonder Benny kan ik niet slapen.
(Ze raapt de laatste flyers op en stopt ze terug in de doos.)
En dan liet Vera dat dienblad met glazen vallen en moest ik dat eerst opruimen voor iemand zich bezeert.
- TOM En dat heeft zo lang geduurd? (Hij gaat op de leuning van de sofa zitten, naast een stapeltje flyers. Hij tikt erop met zijn vingers. Hij is ontstemd.) Het is strafbaar, weet je?
- ILSE (Ze probeert kalm over te komen, wat maar gedeeltelijk lukt.) Strafbaar? Ga toch weg! (Ze lacht geforceerd.)
Hahaha! Wat kan er nu in hemelsnaam strafbaar zijn aan het uitpakken van je eigen dozen op zoek naar een Teddybeer? (Tom kijkt haar niet begrijpend aan. Ilse ontfrutselt hem het stapeltje flyers en doet ze in de doos.)
- TOM Het is illegaal, Ilse. Het spijt mij. En ik ben niet boos of zo. Maar ik heb je uitdrukkelijk gevraagd je auto te verplaatsen. Als je dat dan niet doet, dan kan ik niet anders dan...
- VERA (Op uit de keuken met de koekjes.)
Koekje? Ze zijn wel een beetje mislukt. Ze horen niet zo zwart te zijn. Maar dat is goed voor je tanden. Of ogen... of iets anders. (tot publiek) Weet ik veel...
- ILSE (ontzet) OMG! De auto. Dat ben ik rats vergeten.
Ik heb mijn auto niet verzet.
- TOM Inderdaad.
- ILSE Oh, Tom, het spijt mij ontzettend. Ik ga het direct doen.
(Ze zet de doos aan de andere kant van de sofa, zover mogelijk weg van Tom. Er liggen nog een aantal losse flyers op de sofa.)

- TOM Prima. Er wordt behoorlijk gevloekt daar beneden en als iemand naar het bureau belt heb je veel kans dat hij wordt weggesleept en dat kost een hoop geld.
- ILSE Ik begrijp het. Bedankt. Ik ga hem nu verzetten.
Ga jij maar weer aan het werk.
- VERA Hij heeft nog geen koekje gegeten. Ga zitten, Tom.
Ik ga even wat melk halen.
(Tom wil zich op de sofa neerzetten aan de zijde waar de doos met de flyers staat.)
- ILSE NEE! Niet daar! (Tom bevriest en komt terug recht.)
Het is maar... Ik denk dat mijn sleutels daar liggen.
(Tom draait zich om en helpt haar zoeken. Ilse gooit haar sleutels door de kamer. Tom gaat ze halen.)
- ILSE Bedankt! Heu... Help jij Vera even? Met de melk.
(Ilse duwt Tom naar Vera. Deze vangt hem geestdriftig op, neemt hem bij de poep en duwt hem de keuken in.
Ilse zet de doos met de flyers boven één van haar dozen en zet er nog een andere bovenop. Ze dekt de stapel af met een deken uit de sofa.)
- ILSE (Ze roept naar de keuken.) Ik ga nu naar beneden om de auto te verplaatsen. (Ze verdwijnt door de voordeur, die ze open laat staan. Ze gaat naar links, naar de trap.)
(Even later horen we de "ding" van de lift. David Schmidt, de huisbaas (HUISB) komt van rechts.)
- TOM (Hij komt op uit de keuken.)
Je hebt gelijk. Die verbrande smaak wordt gecamoufleerd door de melk. Grotendeels toch.
(Hij ziet David.) Dag Meneer Schmidt.
- HUISB Agent. (hoopvol) Is het zo ver? Is ze eindelijk gestorven?
- TOM (Met volle mond, haast onverstaanbaar.) Nee hoor.
Vera heeft koekjes gebakken. Wil je er één?
- HUISB Nee. Dank u. Waar is ze dan? Ik moet haar dringend spreken.
- TOM Sylvia?

- VERA (Op uit keuken.) He flikske, ik heb er een paar gevonden die maar een klein beetje verbrand zijn.
- HUISB Merouw Vemeiren. Alles in orde in het appartement?
- VERA Ja hoor. Behalve dan, dat mijn man er nog rondloopt. Maar dat kan jij niet fiksen, neem ik aan.
- HUISB Zo. U bent vandaag in een sarcastische bui. Heel goed. Waar is uw vriendin? Ik moet één en ander met haar bespreken.
- VERA Wat zei u?
- HUISB Mevrouw Claeys. Waar is mevrouw Claeys?
- VERA Hu, Clara? Ik ken geen Clara. Maar spreek eens wat luider.
- HUISB SYLVIA CLAEYS.
- VERA DAT IS MIJN VRIENDIN. WAT IS DAARMEE?
- HUISB WAAR IS ZE?
- VERA Geen flauw idee. (Ze verdwijnt terug in de keuken.)
- TOM Ik stap maar eens op.
- HUISB Wacht even. Ben je momenteel in functie?
- TOM ja en ik moet echt...
- HUISB Nee. Ik heb je hulp nodig. Er gebeuren vreemde dingen hier in deze blok de laatste tijd en die wil ik uitklaren.
- TOM U bedoelt inbraken?
- HUISB Nee. Niet echt. Wel iets in die aard. Het zit zo. Het is hier de laatste tijd een komen en gaan van bezoekers. Oudere bezoekers. Ga jij dat niet noteren?
- TOM Ah ja. Natuurlijk. (Hij neemt zijn notaboekje.) Heeft er iemand iets als gestolen opgegeven?
- HUISB Nee. Maar er zijn wel verschillende klachten over lawaaihinder binnengekomen. En enkele bewoners hebben me verteld dat ze mensen binnengelaten hebben die specifiek vroegen naar dit appartement.
- TOM Dat is niet echt een misdaad.
- HUISB Dat weet ik. Maar het is verdacht. Wat moet een 82 jarige vrouw met zoveel oude vrienden en vriendinnen op haar appartement? Je zou toch veronderstellen dat ze beginnen dood te gaan na een tijdje, niet?

- TOM Ik weet het niet zeker. Maar Vera vertelde me daarnet dat Sylvia schildert en een zwak heeft voor naaktstudies.
- HUISB En dan zijn er die aanhoudende leveringen.
- TOM Leveringen?
- HUISB Ja. Leveringen voor dit appartement en die worden alsmāar groter en groter. Ik heb geen idee wat ze allemaal bestelt, maar bijna dagelijks, soms zelfs meerdere malen per dag, staat hier een koerier van Bpost, PostNL, DHL, DPD of UPS aan de deur. De conciërge had vandaag zelfs telefoon gekregen van UPS met de vraag of er parkeerplaats was dicht bij de ingang want ze kwamen in de voormiddag met een grote levering voor mevr. Claeys.
- TOM Ook dat is niet verboden natuurlijk.
- HUISB Nee. Maar het is toch vreemd, niet?
- TOM Ja, dat kan ik niet ontkennen.
- HUISB (Meer tot zichzelf.) Dat mens denkt echt dat ze over me heen kan lopen omdat ze een beschermd statuut heeft.
- TOM Ik vind dat geweldig. Zo'n mooi appartement in het centrum vlak bij het Centraal Station in de diamantwijk met uitzicht op het Stadspark, en dat voor een spotprijs.
- HUISB Geweldig, ja. Wil ik je eens vertellen wat echt geweldig is? Dat verleden jaar, met die hoge energieprijzen, er maanden waren dat haar energierekening, waar ik moet voor opdraaien, hoger was dan de huishuur. Ik moest dus uit eigen zak het verschil bijpassen. Leuk is anders. Dit was nooit gebeurd als ik een huurder had gehad die een normale huurprijs betaalt. Maar nee, ik heb Sylvia Claeys, een vrouw die hier al ruim 50 jaar woont en maar niet dood wil gaan.
- TOM Yep. Alive and kicking. (Hij brengt een toast uit met een koekje.)
- HUISB Er zijn een hoop slechte mensen en er zijn verschillende soorten dieven. En ik heb te maken met een type dat misbruik maakt van de sociale huurwetgeving. En erger nog, van mij.

- TOM (Hij geniet hiervan.) Echt? Wie?
- HUISB Luistert u eigenlijk wel?
- TOM (plagend) Natuurlijk. U bent bezorgd dat iemand misbruik zou maken van Sylvia omdat ze op een sociale flat woont.
- HUISB Ik... Nee.
- TOM (Speelt het spelletje mee.) Denk je niet dat het best mogelijk zou zijn dat iemand zou willen profiteren van een 82 jarige vrouw en koelbloedig genoeg is om haar de weg te wijzen naar de overzijde?
- HUISB Tja. Dat kan je nooit helemaal uitsluiten.
- TOM Weet je wat? Ik zal je helpen. Ik houd het appartement extra in de gaten en ik laat het je weten als ik iets verdachts opmerk.
- HUISB Echt? (Hij heeft het gevoel dat de rollen omgedraaid zijn. Hij probeert de controle terug te krijgen.) Goed. Doe dat. Hier is mijn kaartje. Bel mij op als er iets gebeurt.
Als er mensen op bezoek komen, als ze bijzondere post krijgt, wanneer ze met de hond gaat wandelen, enz.
- TOM Ze heeft geen hond.
- HUISB Doe gewoon wat detectivewerk.
- TOM Dat zal ik doen. Ik heb er altijd al van gedroomd om detective te worden. Mijn grote voorbeeld was Columbo.
- HUISB Dat is dan geregeld. Je belt me dus als hier vreemde dingen gebeuren.
(Hij gaat af door de buitendeur, dan naar rechts.)
- TOM (Hij roept hem achterna.) Je kan op me rekenen.
Voor Sylvia doe ik alles!
- VERA (Off, vanuit de keuken.) HEY! Ik versta geen woord van wat jullie daar zeggen. Waarover hebben jullie het? Of is hij al weg?
- TOM Yep! Hij is weg.
- VERA (Ze komt op vanuit de keuken.) Soms weet ik zelfs niet of ik hem echt niet hoor of dat ik het doe om hem te jennen.
(Ilse komt binnen, buiten adem. Ze sluit de deur achter zich.)

ILSE Hier parkeren is hopeloos. Het kostte me al tien minuten, gewoon om rond de blok te rijden.
(Dan ziet ze Tom. Ze schrikt.) Tom? Wat doe jij hier nog?

TOM Koekje eten, babbeltje doen met de huisbaas, etcetera...
(Ilse schrikt van dat laatste woord.)

VERA Wat wou die Schmidt eigenlijk?

TOM Gewoon. Wat babbelen. Hij zei ook iets over een levering.

ILSE Een levering? Levering van wat?

TOM Dat wist hij niet. Alleen dat het een grote zending was.

ILSE Oh God.

VERA Ik ga eens kijken of er nog Bloody Mary over is.

ILSE Je moet nu echt vertrekken, Tom. Ik wil niet dat je problemen krijgt met je collega's.
(Ze duwt Tom in de richting van de buitendeur.)
Het was heel fijn dat je hier was. Neem nog wat koekjes mee voor onderweg. (Ze neemt een handvol koekjes en stopt ze hem toe.) Doe!

TOM (dof, teleurgesteld) Bye...
(Ze slaat de deur achter hem dicht.)

VERA (Met mok in de hand.) De bloody Mary was op. Maar gelukkig was er nog Martini. Heb je de auto kunnen parkeren?

ILSE Bijlange niet. Er was nergens plaats. Ik heb hem weer dubbel gezet, maar ditmaal een paar straten verder. Vera, heb jij gehoord waar die twee het over gehad hebben?

VERA Wat is dat nu weer voor een dwaze vraag?

ILSE Een grote levering? Voor omi? Het zal toch niets te maken hebben met...

VERA Naughty Slips Etcetera? Natuurlijk heeft het daarmee te maken.

ILSE Vera, ga zitten. (Ze helpt Vera naar de sofa.)
Voor het echt uit de hand loopt, is het belangrijk dat wij op één lijn zitten. Wat omi doet, is illegaal.

- VERA Jij maakt je teveel zorgen. Trouwens, als we toch in de problemen zouden komen moet jij alleen maar in je dikke wetboeken op zoek gaan naar een achterpoortje en klaar is kees.
- ILSE Zo werkt dat niet, Vera. Ze kunnen haar opsluiten voor belastingontduiking, verkopen zonder licentie, enz. Ze zouden haar misschien zelfs gek kunnen laten verklaren. Je moet me beloven dat je hier niemand meer binnenlaat, oké?
- VERA Opsluiten? Voor belastingontduiking?
- ILSE Natuurlijk. Jean Pierre Van Rossum heeft daar destijds ook voor in de gevangenis gezeten.
- VERA Dat vond ik echt een vieze vent. Bah!
- ILSE Vera, Focus. Dus, niemand mag hier binnen.
- VERA Zelfs Tom niet?
- ILSE Absoluut niet. Vooral hij niet.
- VERA Goed. Maar dan moet ik wel een manier bedenken om hem de rest van zijn koekjes te bezorgen.
(Sylvia stormt de kamer binnen door de voordeur.)
- SYLVIA Problemen, grote problemen!
- ILSE Wat is er dan?
- VERA Genoeg opwindning voor vandaag. Ik ga een dutje doen.
- SYLVIA Slapen doe je maar als je dood bent. Dit is ernstig.
- ILSE Als het niets te maken heeft met de politie of het leger wil ik het niet weten.
- SYLVIA Het is veel erger dan dat. Mijn photoshoot in de sacristie is niet kunnen doorgaan. Mijn twee modellen zijn vandaag allebei afgevoerd naar het ziekenhuis.
- ILSE Wat?
- SYLVIA Het is een ramp!
- ILSE Is het erg?

- SYLVIA Oh, ze zijn oké. Het rusthuis had gisterenavond zuurkool geserveerd en nu hebben verschillende bewoners een opgeblazen buik vol gas. Maar daardoor heb ik dus geen modellen om mijn vier laatste outfits te tonen. Op de koop toe de belangrijkste want ze maken de collectie compleet. Ik wou de foto's vandaag uploaden zodat de website eindelijk online kon gaan.
- ILSE (sarcastisch) Ik vind het heel erg dat je de website niet kan lanceren vandaag. Misschien moet je dat plan laten varen en helemaal geen online reclame maken. Of gewoon geen reclame meer maken. Dat lijkt me nog het beste eigenlijk.
- SYLVIA En mijn nederlaag toegeven? Nooit. Weet je, eerst was ik compleet overstuur...
- VERA Begrijpelijk.
- SYLVIA Maar dan realiseerde ik me dat het ideale model thuis op me zat te wachten. Ze is mooi, grappig en staat goed met felle kleuren.
- VERA Je hebt me overtuigd. Ik doe het.
- ILSE Dat meen je niet.
- VERA Luister. Wanneer ik jouw leeftijd had, was ik een echte tijger. (Ze klauwt.) Grrr! En zelfs nu zien mijn benen er nog best goed uit, nietwaar Sylvia?
- SYLVIA Ze zien er geen dag ouder uit dan zestig, Vera. Dus je doet het?
- VERA Uiteraard. Toon me mijn kleedkamer. (stilte) Maar... Wie wordt het tweede model?
- SYLVIA Wel, heu...
- VERA Je moet Sylvia. Denk aan de website.
- SYLVIA Ik weet het niet hoor Vera. Ik hou van lingerie, maar ik heb er geen meer gedragen sinds mijn man...
- VERA Geen uitvluchten Sylvia. Gaan met die banaan!
- ILSE Ik hou van jullie allebei, maar ik denk niet dat ik jullie...
- SYLVIA Doe nu niet flauw he. We hebben je nodig. Jij moet de foto's nemen. En aanwijzingen geven.
- VERA Ilse moet ook lingerie dragen, vind ik.

- I + S (samen) Wat?
- VERA Natuurlijk. Waarom niet? Uit solidariteit. En om ons aan te moedigen.
- ILSE Omi, Ik ga echt geen frivole lingerie showen voor jouw website.
- SYLVIA Dat begrijp ik best. Bovendien is mijn lingerielijn niet bedoeld voor meisjes van jouw leeftijd. Nee, nee. Vera en ik zijn de modellen. Oh, ik ben zo opgewonden... Maar Vera heeft gelijk. Jij moet ook meedoen. Gewoon voor de gezelligheid. En om ons te steunen. En aangezien je zelf de foto's maakt kom je zeker niet in beeld.
- ILSE (Ze staat verwoed nee te knikken.) No way! Ik denk er niet aan.
- VERA Komaan Ilse, hang nu niet de preutse trut uit. We gaan ons amuseren. En het wordt een geweldig verhaal om te vertellen op familiefeestjes.
- SYLVIA Toe Ilse, please. Ik zou zo graag eens zien hoe een jong meisje staat met mijn ontwerpen. Je bent toch geen seut?
- VERA En je kan inspiratie opdoen voor een eigen lingerielijn gericht op jonge vrouwen.
- ILSE Oh God! Vooruit dan maar. Ik doe het.
- VERA Eindelijk! Laat de show maar beginnen!
- SYLVIA (tegen Vera) Hier, neem jij deze. (Ze neemt enkele felgekleurde spulletjes uit de grote tas en geeft ze aan Vera.) Ga ze maar passen in mijn slaapkamer. Oh. Wacht even. Je hebt iets aan je kaak...
- ILSE Omi, dit is belachelijk.
- SYLVIA Ilse, weet je wat jouw probleem is? Jij durft je niet te gooien, plezier te maken, je uit te leven. Je bent zo geremd dat je je niet bloot durft te geven.
- ILSE (ontstemd) Sorry dat ik niet warm loop voor jouw opvattingen van plezier maken. Ondeugende slipjes en belastingontduiking!

- SYLVIA Hemeltjelijef, Ilse. Kalmeer. Luister. Ik ben geen jonge vrouw meer zoals jij. Ik besef maar al te goed dat mij niet veel tijd meer rest om van mijn leven te genieten. Dus doe ik wat ik wil doen, zolang ik het nog kan. Ik kwets er niemand mee. En al die pietluttigheden zoals regeltjes en wetten waar jij je zo druk over maakt, kunnen me vierkant gestolen worden. Nu, wees een braaf meisje. Maak je grootmoeder gelukkig en trek dit aan.
(Ze geeft Ilse wat pikante zijden spulletjes.)
- ILSE Maar, ik...
- SYLVIA Niemand heeft er last van en ik heb je nodig. Echt.
- ILSE Het is al goed. Ugh! (Ze stormt de gang in naar de badkamer en we horen hoe ze de deur dichtknalt.)
(Vera komt uit de gang en neemt een uitdagende pose aan, steunend tegen een muur of deurstijl. Ze draagt een felgroene body met diepe insnijding.)
- VERA Ik ben er helemaal klaar voor.
(Ze wandelt uitdagend naar voor. We horen "One Singular Sensation". Vera paradeert over de scène en zingt of lipt mee met de muziek.)
- ILSE (off) Omi!
- SYLVIA Ja, schat. Wat is er?
- ILSE Dit komt niet goed.
- SYLVIA Waarom niet?
(Ilse op vanuit de gang. Ze draagt een frivool setje. De bh is veel te groot voor haar eerder kleine borsten. Het ontwerp is duidelijk gemaakt voor iemand met grote borsten. Ilse wijst naar haar borsten.)
- ILSE Daarom niet.
- VERA Wat jij nodig hebt is een stevige push up bh. Het was me nooit opgevallen dat jij de vormen hebt van een snijboon.
(Ilse kijkt woest naar Vera.)
- SYLVIA Ja, ik had de buste inderdaad nogal ruim genomen, dat is meestal nodig bij 60+ers.
- ILSE Omi toch.

VERA Nu ben jij aan de beurt, Sylvia.
 SYLVIA Okidoki. (Ze neem een body en gaat af via de gang.)
 ILSE Dit is belachelijk. Ik ga het uittrekken.
 SYLVIA (off) Niets van. Je ziet er prima uit.
 VERA Ik heb een idee. Je gaat je direct beter voelen.
 (Vera doet haar sokken uit, rolt ze op en steekt ze in Ilse's
 boezem. Dan corrigeert ze de vorm nog wat.)
 Zo, dat is veel beter.
 ILSE Ja, dat is inderdaad een pak beter. Bedankt, Vera.
 (Sylvia komt uit de gang. Ze draagt een knalrode body,
 knielengte, met floschen of pluimen. We horen "I'm Sexy
 And I Know It. Sylvia zingt of lipt mee.)
 VERA (Fluit op haar vingers.) Wow! Waar gaan we de foto's
 nemen?
 SYLVIA Ik dacht het in de studeerkamer te doen. Wat denk jij?
 VERA Goed idee. Wat chillen in een armstoel met een boek.
 SYLVIA Of een pijp.
 VERA Ja, een pijp. Geweldig idee.
 ILSE Playboy voor pensioengerechtigden. Het zou de titel
 van een boek kunnen zijn.
 SYLVIA Neem het fototoestel uit de zak, Ils en let's rock en roll...
 (Sylvia en Vera gaan af langs de gang.)
 ILSE (Steekt de sokken goed.) Ik heb een borrel nodig.
 (Ze gaat richting keuken.)
 (DE ZOEMER VAN DE INTERCOM GAAT.)
 ILSE (Ze bevriest.) Oh God.
 STEM Mevrouw Claeys? UPS is hier met uw levering.
 En het is de moeite. Dat is het minste dat ik er van kan
 zeggen.
 ILSE (tegen publiek) Hij zal wel weggaan. Ik antwoord gewoon
 niet dan zal hij wel weggaan en de hele handel terug
 meenemen.
 STEM Mevrouw Claeys? Mevrouw Claeys? (luider) VERA
 VERMEIREN? BENT U DAAR?
 ILSE (fluistert) Hier is niemand. Neem alles maar terug mee.

- STEM Ik weet niet zeker of u dit kan horen of niet maar die knappe wijkagent was hier daarnet en hij zei dat hij zou terugkomen om de koeriers van UPS te helpen met uitladen, dus...
- ILSE NEE!!! (Ze loopt naar de intercom.) NEE! Hi, Ik ben Ilse, Sylvia's kleindochter. Laat die dozen niet bij Tom. Kan u ze niet naar boven brengen? Of iemand anders? Iedereen behalve Tom. (roept) Omi, wat zit er in die zending die je vandaag verwachtte?
- SYLVIA Oh, is die hier al?
- ILSE Yep! En Tom heeft aangeboden ons te helpen met uitpakken.
- SYLVIA Dat is lief van hem, maar Tom mag de inhoud niet zien. Hij zou het niet begrijpen. Hij heeft niemand om ondergoed voor te kopen. (Ze kijkt naar Ilse.) Tenminste, nog niet.
- ILSE Omi, wat verwacht je?
(Er wordt op de deur geklopt.)
- SYLVIA Niets speciaals. Een lading flyers, een paar paspoppen, vijf rollen stof en een aantal slips die ik ontworpen heb en naar een naaibedrijf heb gestuurd. Mijn grootste klant deed een paar weken geleden een enorme bestelling die ik tegen vandaag alleen nooit af kon krijgen. Dus besteedde ik ze uit aan een maatwerkbedrijf. (Sylvia maakt de deur open. De UPS man komt binnen met een steekwagen met daarop zeven grote dozen.)
- UPS1 (Hij ziet Ilse.) Hallo Tokyo!
- SYLVIA Dat is mijn kleindochter, Ilse.
- UPS1 Hey!
- ILSE Hey!
- UPS1 (tegen Sylvia) Blijft ze hier de hele zomer logeren?
- SYLVIA Yep.
- UPS1 Top. Dat wordt een hete zomer.
- SYLVIA Waar is de rest van mijn dozen?
- UPS1 (afgeleid) Heu, beneden.

SYLVIA Wil je ze dan gaan halen a.u.b.?
 UPS1 (Zijn blik onafgebroken op Ilse gericht.) Ah, ja. Natuurlijk.
 (Hij loopt achterwaarts naar de deur, zijn blik laat Ilse niet meer los. Het is bij hem liefde op het eerste gezicht. Ilse heeft hiervan niets gemerkt. (of ze doet alsof.) Ze opent een doos. Ze gilt.)

ILSE O MY GOD!

SYLVIA Wat? Vind je ze zo mooi?

ILSE (ontzet) Dit is je reinste porno!

SYLVIA Jij kunt nogal overdrijven hoor. Hooguit een beetje gewaagd. (Ze neemt een flyer uit de doos en schrikt.) OMG! Wat is dat? Dat heb ik in ieder geval niet besteld. (Ze tuurt naar de flyer.) Wat zijn die twee eigenlijk aan het doen?

ILSE En deze ook niet?

SYLVIA Absoluut niet.

VERA (Op uit de gang.) En, nog meer lingerie om te showen?

SYLVIA (Ze geeft haar een flyer.) Kijk zelf maar.

VERA Ah nee. Ik weiger absoluut om zo te poseren!

SYLVIA Ze zijn niet van mij, Vera. Wat staat er op het label?

ILSE Naughty... Sluts. OMG!
 Dat betekent "Ondeugende Sletten."
 (Ze leest luidop.) "Onze wulpse meisjes maken uw stoutste dromen waar." Ze hebben ook een website.

SYLVIA Gelukkig staat mijn website nog niet online.
 Een typfoutje is gauw gebeurd.

ILSE Ik denk dat UPS twee zendingen verwisseld heeft.
 We controleren best alle dozen één voor één.
 (Ze opent een tweede doos en haalt er handboeien en een zweepje uit.) Hier kunnen we ook niet veel mee beginnen, vrees ik. Tenzij natuurlijk die grote klant van jou van SM houdt.

SYLVIA Maar dit is vreselijk! (Ze scheurt alle dozen open.
 Ze bevatten seksboekjes, seksfilms, seksspeeltjes, riemen, tepelklemmen en ander SM materiaal.)

(Er wordt op de deur geklopt. Ilse staat op en gaat de deur openmaken. UPS1 op samen met UPS2. Ze blijven staan in de deuropening en kijken verbluft naar het volgende tafereel.)

(Sylvia en Vera zijn de Naughty Sluts producten aan het bekijken en aan het uittesten. Ze zijn weg van de wereld, hebben dolle pret en giechelen als schoolmeisjes. Ilse wuift naar de twee mannen met een buste met puntige borsten, die ingesnoerd zijn met een lederen gareel. De twee mannen staan perplex. Dan zien Sylvia en Vera hen staan. Ze proberen zich een houding te geven.)

- ILSE Ik vrees dat er per vergissing twee zendingen omgewisseld zijn. Dus als u zo goed zou willen zijn deze troep terug mee te nemen en de dozen te brengen die we besteld hebben. (Ze bedenkt zich.) Of beter, je moet niets meer brengen. Neem alleen deze mee.
- UPS 1 Ik breng alleen. Ik neem niets mee. Alhoewel...
Jou wil ik wel eens meenemen... voor een date.
Leuk slipje trouwens. (Hij slaat op haar poep.)
(tegen Vera) Wow. Kinky.
(De twee mannen gaan naar buiten en trekken de deur achter zich dicht.)
- SYLVIA (Ze kijkt op haar horloge.) Oei, oei. Binnen een uur staat mijn klant hier. Wat doen we nu?
- VERA Naaïen!
- SYLVIA Naaïen?
- VERA Ja. We hebben stof en ik kan heel goed overweg met een naaimachine. Veel beter dan jij, Sylvia. Sorry dat ik het zeg. We proberen die bestelling op tijd klaar te krijgen.
We zien wel of dat lukt.
- ILSE Maar je kan toch niet...

VERA Het wordt hoog tijd dat jij stopt met roet in het eten te gooien, Ilse. Ofwel ben je voor ons, en dan doe je mee. Ofwel ben je tegen ons, en dan ga je maar wat mij betreft.

SYLVIA Ilse, please... Het is mijn belangrijkste klant. Al zes jaar. Ik zou het verschrikkelijk vinden haar te moeten teleurstellen.

ILSE Oké. Laten we er invliegen.

VERA (Ze begint te zingen. Sylvia en Ilse vallen in.)
 Heigh Ho, Heigh Ho, It's On To Work We Go...
 (De muziek wordt gestart)
 (Ze lopen in polonaise door de kamer.)
 (Er wordt luid op de deur gebonkt.)

TOM (off, kwaad.) Ilse? Doe open.

ILSE (poeslief) Wat scheelt er Tom?

TOM (off) Je auto staat dubbel geparkeerd. Alweer!
 Sorry, maar deze keer moet ik je een boete geven.
 Doe die deur open!
 (De drie vrouwen kijken naar elkaar, dan naar de lingerie die ze dragen en de seks puinhoop op de vloer. Dan in koor.)

SAMEN EEN OGENBLIKJE GEDULD, TOM!

BLACK OUT

PAUZE

TWEEDE BEDRIJF

LICHTEN KOMEN OP

De actie herneemt waar het eerste bedrijf stopte. Ilse, Sylvia en Vera zijn druk in de weer om de situatie in de flat te “normaliseren”.

Ze ruimen dozen, flyers, attributen en lingerie op.

De boekenkast staat open. Sylvia gooit er zweepjes, riemen, kettingen en handboeien in. Dan volgt Ilse. Ze draagt een stapel lingerie die ze in de kast opbergt. Vera steekt ondertussen flyers, panty's en bh's onder de kussens en onder de sofa.

Tom staat nog altijd op de deur te bonken, afgewisseld met de deurbel. Hij is geïrriteerd en ratelt aan één stuk door.

TOM (off) Ilse, Sylvia. Doe die deur open! Ik weet dat je daar bent. Ik hoor jullie. (pauze) Zijn jullie daar? Doe a.u.b. open. Ik weet dat je geen boete wilt. Maar zo erg is dat nu toch ook niet. Ilse! Ik zal het minimum aanrekenen. Maar dan moet je nu wel openmaken. Komaan meisjes...

VERA Zo. Ik ben klaar. (Overal zijn er nog hoekjes van flyers zichtbaar, er ligt nog een zweepje op de rechter armleuning van de sofa en op het salontafeltje ligt een paar handboeien.)

SYLVIA (Terwijl ze met de kapstok de boekenkast sluit.)
Je moet hem hier zo snel mogelijk buiten krijgen.

ILSE Hoe kan ik hem nu buiten krijgen als we hem nog niet eens binnen gelaten hebben?

(Ze loopt met een stapel dozen de gang in. Dan komt ze terug om de rest te halen. Plots kijkt ze naar beneden en realiseert ze zich dat ze daar nog steeds in haar ondergoed staat. Ze slaakt verschrikt een luide gil.) Oh!

TOM Ilse? Alles oké met jou?

ILSE (tegen Tom) NEE!

ILSE (tegen Sylvia, fluisterend) Omi, ik kan zo toch niet openmaken.

SYLVIA (tegen Tom) Ze is oké.

ILSE (tegen Sylvia en Vera) Nee, dat ben ik helemaal niet.

VERA (Ze trekt het deken van Ilse's dozen en werpt het haar toe.)
Sla dat om schat. Doe zoals de Romeinen.

ILSE Als er iemand "toga" roept, spring ik uit het venster.

TOM Ilse! Sylvia! VERA!

VERA Ons flikske wordt chagrijnig. Dat laatste heb ik zelfs gehoord.

TOM Ilse, ik tel tot vijf. Als je daartegen niet opengemaakt hebt, verdubbel ik de boete!

SYLVIA (Ze helpt Ilse met het deken.) Probeer hem zo snel mogelijk kwijt te geraken. Ondertussen beginnen Vera en ik aan die bestelling.

TOM EEN!

ILSE Maar hoe?

TOM TWEE!

SYLVIA Probeer die boete uit zijn hoofd te praten terwijl je hem buiten werkt.

ILLSE En als dat niet lukt?

TOM DRIE!

VERA Dan begin je te roepen.

ILSE Roepen? Tegen Tom?

TOM VIER!

VERA Bij mijn man werkt het altijd. Ik begin te roepen en hop! Hij gaat op de loop. Succes, kind.

ILSE (smekend) Laat me niet alleen met hem.

TOM VIER EN EEN HALF...

SYLVIA Jij redt je wel. YES, YOU CAN! Werk hem snel buiten. Komaan Vera, wij gaan naaien.
(Sylvia en Vera af langs gang.)

TOM VIER EN DRIEKWART...
(Ilse rent naar de deur en maakt open.)

- TOM Het zal tijd gaan worden.
- ILSE Het spijt mij verschrikkelijk, Tom. Ik was juist...
(Tom is duidelijk uit zijn hum. Hij loopt haar voorbij.)
- TOM Eén van mijn collega's zag je auto staan, weet je.
- ILSE Oh.
- TOM Ja. We zwaaiden samen af op de politieacademie.
Ik was beter dan hij. "Alert Arendsoog". Dat was mijn bijnaam daar.
- ILSE (Ze ziet nog een gouden Naughty Sluts bh op de sofa liggen en panikeert. Ze probeert er "onopvallend" bij te geraken.) Zo, "Alert Arendsoog." Klinkt niet slecht.
- TOM Hij riep me op via de walkie talkie. (imiteert) Hey Arendsoog. Zo alert ben je vanmorgen niet hoor. Je hebt een flagrante overtreding gemist op je ronde. Ik had dat natuurlijk wel gezien. En ik kwam je vragen je auto te verplaatsen.
(Ilse neemt ondertussen de bh en houdt hem voor haar borst. Tom ziet het. Hij negeert het en praat verder.
Ilse schuift de bh achter een kussen of onder de sofa.)
Maar één ding kan ik je verzekeren, Ilse. Alert Arendsoog mist niets. Ik krijg de beste evaluaties van het hele korps. Hoor je? De beste. En omdat mijn collega me er over aansprak op de radio, heeft de meldkamer en meer dan waarschijnlijk mijn baas het ook gehoord. Ik kan dus niet anders dan je een boete geven.
(Hij haalt zijn boekje boven en begint te schrijven. Ilse benadert hem verleidelijk.)
- ILSE (flirtend) En er is echt geen manier om dit agentje van zijn voornemen af te brengen?
- TOM (Hij ziet nu pas haar outfit.) Wat heb jij nu aan?
- ILSE Ik kom net vanonder de douche.
- TOM (ongelovig) En je droogde je af met een deken?
- ILSE Yep.
- TOM Oh. Oké. Hier. (Hij overhandigt haar de parkeerbon.)
Sorry hiervoor. (Hij gaat op de sofa zitten.)

- TOM Ik vind het ook heel vervelend maar... (Hij neemt afwezig de handboeien en begint er mee te spelen.)
- ILSE (Ze ziet de handboeien. Ze roept.) Wie denk jij wel dat je bent?
- TOM Huh? (Hij legt de handboeien neer.)
- ILSE Jij denkt dus echt dat je lekker knus in mijn... ik bedoel mijn oma's sofa kan gaan zitten terwijl je me net op de bon hebt geslingerd. Ik dacht het niet.
- TOM Wat?
- ILSE (woest) Wat voor een meisje denk jij dat ik ben?
- TOM (Hij staat op en gaat naar Ilse toe.) IIs, het spijt mij dat ik...
- ILSE Hou op met dat gefleem. Ik ben kwaad.
- TOM Kwaad?
- ILSE Ja.
- TOM Maar je blokkeerde een hele straat drie kwartier nadat ik je al eens gevraagd had je auto te verzetten.
- ILSE (Ze duwt hem achteruit naar de deur. Ze wordt steeds kwader.) Jij komt hier binnen in dat dwaze carnavalspak en je "Ik hou ervan om mensen te helpen." bullshit en... en je smult van mijn oma's beroemde zelfgebakken koekjes en...
- TOM Dat waren helemaal geen zelfgebakken koekjes. Ik heb de doos zien liggen in de keuken. Alert Arendsoog, weet je nog? Het enige dat Vera gedaan heeft is...
- ILSE Je doet je voor als een toffe knul, je gedraagt je alsof je hier thuis bent, wij beschouwen je haast als familie en dan... dit? (Ze wuift woest met de parkeerbon.)
- TOM Ik kon niet anders, Ilse!
- ILSE GA WEG! ONDER MIJN OGEN UIT! DIT VERGEEF IK JE NOOIT! HOOR JE? NOOIT! (Ondertussen duwt ze hem met zijn rug tegen de muur waar de kapstok hangt. Bij haar laatste zin klopt ze met haar vuist op zijn borst. Daarbij raakt hij met zijn schouder de kapstok. Deze kantelt waardoor de boekenkast opendraait. Tom merkt hier niets van. Ilse wel.)
- TOM Ilse, luister. Je bent echt aan het overreageren.

(Om te voorkomen dat hij iets zou zien, trekt Ilse Tom bij zijn revers en dwingt hem haar aan te kijken.)

ILSE Ik weet het.

(Ze trekt hem naar haar toe en kust hem. Tegelijkertijd opent ze de deur achter hem en duwt hem de gang in.)

(roept) Kom morgen terug als ik gekalmeerd ben en je misschien niet meer zo haat.

(Ze slaat de deur dicht. Dan kijkt ze naar de parkeerbon.)

5 euro maar? (vertederd) Wat is het toch een schatje.

(Ze laat het deken vallen en draait aan de kapstok.

De boekenkast draait dicht.)

Prima. Alleen is er nu een kerel die denkt dat ik getikt ben.

Misschien ben ik dat ook wel. Ik praat tegen mezelf. Dat zijn waarschijnlijk de eerste tekenen. Ik heb een borrel nodig. Roept.) OMI! Is er nog van die Bloody Mary troep?

SYLVIA (off) Nee, maar er staat nog Martini en Vodka in de koelkast.

ILSE Ook goed. Als er maar alcohol in zit.

(Ze verdwijnt in de keuken.)

SYLVIA (Ze komt op uit de gang met een bh over haar body.)

Ilse, vind jij dat deze strik hier goed bij staat?

ILSE (off) Nu even niet, omi.

SYLVIA Vera vindt dat het een tikje uitdagender is, maar...

ILSE (Ze komt uit de keuken, met in de ene hand een glas Martini en in de andere hand de fles en een fles Vodka.)
(neerslachtig) Tom gaf me een boete van vijf euro en ik ging tegen hem te keer als een gekkin.

SYLVIA Het past gewoon niet bij de stijl. (roept) VERA! We doen het zonder die dwaze strik.

ILSE Heb je me gehoord? Ik heb jouw gekke genen.

SYLVIA VERA! (Ze probeert de bh los te maken. Dat lukt niet.)

Verdomme toch. Vera! Kom onmiddellijk naar hier!

ILSE Ik heb hem gekust ook. Onze eerste kus was een Judaskus omdat ik een bipolaire gekkin ben die een kast met wat lingerie belangrijker vindt dan de liefde van mijn leven.

- SYLVIA (Ze worstelt nog steeds met de sluiting van de bh.)
Dit is nu exact de reden dat ik jaren geleden gestopt ben met deze ondingen te dragen. Ilse, kom eens helpen.
- ILSE (Ze maakt afwezig de bh los.)
(triestig) Op deze manier ga ik nooit aan een lief geraken.
(nog triestiger) Of geneukt worden.
- SYLVIA Bedankt, schat. Vera! Die sluiting die je aan deze bh hebt gezet is waardeloos!
(Vera komt binnen langs de gang. Ze is gekleed in een zijdezachte negligé maar nu heeft ze een speldenkussen aan haar arm, een meetlint rond haar nek, een schaar en een lap visnet stof in de hand.)
- VERA Wat is er nu weer?
- SYLVIA Je vakmanschap is ondermaats.
- VERA Luister eens hier. Het is niet omdat jij gespannen bent dat je dat moet uitwerken op het personeel.
- SYLVIA Ik ben niet gespannen.
- VERA Jij bent wel gespannen.
- SYLVIA Dat ben ik niet.
- VERA jawel.
- ILSE Drink?
- SYLVIA Yep. (Ilse geeft haar de fles Martini.) Thanks!
- ILSE Scholl! (Sylvia en Ilse nemen allebei een slok van hun fles.)
- VERA (Ze kijkt verwezen toe.) En ik heb een houten kop zeker?
(Sylvia geeft haar de fles Martini. Vera neemt ook een slok.)
- VERA En, wat wou agent Crikemans?
- ILSE Ik moet de auto weer verzetten. Het dringt blijkbaar niet tot hem door dat er hier in deze buurt gewoon GEEN parkeerplaats is, evenmin als hij doorheeft dat mijn grootmoeder er een illegaal handeltje in lingerie op na houdt en een babysit, of eigenlijk een omasit nodig heeft om de schade zoveel mogelijk te beperken en dit ten koste van haar eigen liefdesleven. (Ze neemt een grote slok van de fles Vodka.)

- VERA Geen parkeerplaats? Wat een onzin. Ik raak hem zo kwijt.
Geef me je sleutels en ik regel het wel.
- ILSE Geweldig! Hier heb je de sleutels.
- VERA Ik ben al weg! (Ze gaat naar buiten in haar negligé.)
- ILSE (Ze realiseert het zich en loopt Vera achterna.)
Vera! Je bent in negligé!
- VERA Oh ja. Goed dat je het opmerkt. Ik ga me even omkleden.
(Ze verdwijnt langs de gang.)
- SYLVIA (Ploft neer in de sofa.) Het gaat nooit lukken om die
bestelling op tijd klaar te krijgen.
- ILSE Denk je niet dat je beste klant daar begrip zou kunnen
voor opbrengen?
- SYLVIA Daar ben ik van overtuigd, maar het is zo pijnlijk voor mij.
Zes jaar loopt alles op wieltjes. En dan nu, dit...
- ILSE Ach, Je bent een getalenteerde zakenvrouw. Een beetje
excentriek misschien en één die lak heeft aan wetten en
niet gelooft in belastingen. Maar misschien behoort je juist
daarom bij de groten. Ik hou van je zoals je bent.
- SYLVIA Bedankt, Cent Waferke. Dat is heel lief van je. Dat zei je
grootvader ook altijd.
- ILSE Echt?
- SYLVIA Echt waar. Weet je, in de jaren zestig ben ik beginnen
werken bij Van De Velde, een bedrijf dat bh's maakte.
Dat ondersteunde zowel de economie als de borsten van
vrouwen. (lacht) Later hebben ze de Marie Jo collectie
gelanceerd, waar ik verantwoordelijk voor werd.
- ILSE Nu wordt alles duidelijk.
(Vera verschijnt opnieuw. Ze draagt terug haar originele
kleden, maar is nog steeds uitgerust met meetlint en
speldenkussen.)
- VERA Zo. Nu ben ik echt weg.
- SYLVIA Goede reis.
- VERA Luister Sylvia. Als ik terugkom wil ik weer de goedlachse en
gedreven Sylvia zien. Afgesproken?
- SYLVIA Oké, oké.

- VERA Kop op Sylvia! Je komt het wel te boven. We hebben de grote bh crisis tijdens de Flower Power periode en de opkomst van het feminisme toch ook overleefd.
(Ilse kijkt haar niet begrijpend aan.)
Toen waren bh's compleet uit de mode. Het was gewoon not done. De vrouwen liepen toen halfnaakt rond met een bloemenkrans rond hun nek. (dromerig) Wat was dat toch een zalige tijd... Ik was alle dagen stoned.
- SYLVIA Ja. Een zalige tijd. Behalve voor bh producenten.
- VERA Ik ben weg. (Ze gaat buiten langs de voordeur en slaat de deur achter zich dicht.)
- ILSE Waarom ben je daar gaan werken? Opa verdiende toch goed.
- SYLVIA Gratis jartellengordels. Bovendien verveelde ik me.
- ILSE En wanneer opa gestorven is...
- SYLVIA Luister Ilse. Ik ben nooit goed geweest in stilzitten en met mijn duimen te zitten draaien. Ik heb daar altijd graag gewerkt dus besloot ik de draad weer op te pakken. Het vragenuurtje is voorbij. Breng jij die bh even terug naar achter, wil je?
(Ze geeft de bh aan Ilse. Er wordt op de deur geklopt.)
- ILSE Ik ga wel. (Ze doet de deur open. Het is Vera.)
- VERA Ik ben mijn bril vergeten.
- ILSE Je bril?
- VERA Ik kan niet rijden zonder bril.
- ILSE Maar je droeg geen bril vandaag.
- VERA Nee?
- ILSE Nee.
Vera. Ga nu. A.u.b. Tom is al boos genoeg.
- SYLVIA Oh koffiekoek, ik denk niet dat Tom echt zo boos was hoor.
- ILSE Nee, hij deed alsof. Net als ik.
(Er wordt weer op de deur geklopt.)
- SYLVIA (Ze maakt de deur open. Het is Vera. Opnieuw.)
Wat is er nu weer?

VERA Ik vergat te vragen waar de auto...

ILSE Ongeveer halverwege de Rubenslei.

VERA Prima. (Sylvia slaat de deur achter haar dicht.)

SYLVIA Weet je. Doordat alles momenteel in het honderd loopt, denk ik dat de hele zaak moet herbekeken worden.

ILSE Eindelijk. Misschien de hele handel opdoeken en een andere hobby zoeken.

SYLVIA (verbaasd) Opdoeken? Integendeel. Ik ga uitbreiden.

ILSE OMG. Zeg dat het niet waar is.

SYLVIA Ik moet meer hulp krijgen dan alleen van Vera. Jouw aanwezigheid hier heeft me dat doen beseffen. (stilte) Ilse, zou jij niet willen...

ILSE Nee, omi. De universiteit, weet je nog? Rechten.

SYLVIA (berustend) oké dan. Jammer. (Er wordt opnieuw op de deur geklopt.)

SYLVIA Zeg dat het niet waar is.

ILSE Vera. Ik vraag me af wat ze nu weer vergeten is. Ik doe wel open. (Ze geeft de bh terug aan Sylvia.) Ga jij nog maar wat stikken.

SYLVIA Strak plan. Als je me nodig hebt, weet je me te vinden he. (Ze gaat af via de gang.) (Ilse gaat naar de voordeur en opent ze. In de deuropening staat Cindy, een jonge kauwgom kauwende vrouw. Het is één van de escort girls van Naughty Sluts Etc. Ze is (min of meer) gekleed met een diep uitgesneden t shirt, een korte broek, visnet kousen en hoge hakken. Daarboven een korte lederen jas. Het lijkt alsof een uurtje met haar je een bom duiten gaat kosten. Ilse schrikt en knalt de deur terug dicht. Ze leunt tegen de deur en haalt diep adem.)

ILSE Oké. Nog eens proberen. (Ze opent opnieuw de deur.)

CINDY Hi. (Ze maakt een bel met haar kauwgom.)

ILSE We hebben niets nodig.

CINDY Wat?

ILSE Jij bent vast geen vriendin van mijn grootmoeder.
(ongerust) Of wel?

CINDY Nog niet, hete foef.

ILSE (Ze is helemaal van haar stuk gebracht.)
Sorry dat ik het vraag, maar ben jij...? Ik bedoel... wij
hebben geen... (Ze herpakt zich.) Wat kan ik voor je doen?

CINDY Hoe heet jij, lieve schat?

ILSE Ilse.

CINDY (herhaalt zwoel) Ilse. Klinkt goed. Zeg eens, Ilse.
Dit is toch het hoofdkwartier van Naughty Slips. Niet?

ILSE Nee. Absoluut niet. Ik weet echt niet waarover je het hebt.
(Ze barst uit in een geforceerde lach. Plots stopt ze. Stilte.
Dan, fluisterend.) Waarom vraag je dat? Heeft er iemand
iets over ons gezegd?

CINDY Ik ben op zoek naar een zekere Sylvia Claeys.

ILSE Nooit van gehoord. Het was fijn je te leren kennen. Doe!
(Ze wil de deur sluiten maar Cindy steekt haar voet er
tussen.)

CINDY Rustig, tijger. Je gaat geen spaken in de wielen steken.
Ik moet Sylvia spreken. Het is een zakelijke kwestie.

ILSE Ik denk niet dat zij jouw type is.

CINDY Jij bent zooo schattig. Ik heb niet echt een type.
Zolang ze maar betalen. (Ze lacht.) Mag ik binnenkomen?

ILSE Het is nu niet echt...

SYLVIA (uit gang) Wie is het eclaireke? (Ze komt binnen.)
Ah, we hebben bezoek.

CINDY Mag ik binnenkomen?

SYLVIA Natuurlijk. Ilse, is deze jongedame een vriendin van jou?

ILSE Waar is die fles Vodka nu weer gebleven?

SYLVIA Wil je iets drinken?

CINDY Nee, dank u. Ik drink nooit tijdens het werk.
En ik heb mijn kauwgom.

SYLVIA Waar werkt u, juffrouw...
(tegen Ilse, fluisterend) Hoe heet jouw vriendin?

ILSE Omi, ik weet niet wie ze is.

- CINDY Mijn naam is Cindy Verdonck. (Ze gaat zitten in de sofa.)
- ILSE Omi, Wij moeten voort doen. We hebben een deadline te halen, weet je nog? (tegen Sylvia, fluisterend) We weten niet wie ze is, omi. Misschien is het een undercover agent of zo. (tegen Cindy) We hebben het druk.
- CINDY Ik blijf niet lang. Ik zou alleen willen weten of deze lieve dame Sylvia Claeys is.
- ILSE Nee. Wie is dat?
- SYLVIA (tegelijkertijd)) Dat ben ik. Dit is geweldig. Hoe weet jij dat? Ben jij hier voor Naughty Slips?
- ILSE Omi!
- CINDY Ik ben hier inderdaad in verband met Naughty Slips. Maar...
- ILSE We zijn momenteel gesloten. (Ze trekt Cindy uit de sofa.) Onze openingsuren zijn veranderd. We zijn nu alleen open op 29 februari, dus kom binnen 4 jaar nog eens terug en we zullen je zo goed mogelijk helpen.
- SYLVIA Ilse, gedraag je. Cindy, hoe kunnen we je helpen? (tegen Ilse) Als jij niet onmiddellijk iets doet aan je klantvriendelijkheid, ga ik je naar je slaapkamer sturen, juffrouw.
- CINDY Ik begrijp dat jullie beiden het druk hebben, maar ik heb een voorstel.
- ILSE (mompelt) Ik ben benieuwd.
- CINDY Ik werk voor Naughty Sluts.
- SYLVIA Voor wie?
- CINDY Naughty Sluts. Je weet wel. "Onze wulpse meisjes maken uw stoutste dromen waar."
- SYLVIA Oh God! Ik bedoel Oh ja.
- CINDY Mijn baas heeft me naar hier gestuurd omdat er bij ons een aantal dozen geleverd werden die eigenlijk voor jullie bestemd waren. En we dachten dat jullie dan misschien de onze hadden.
- SYLVIA Wow. Dat is geweldig nieuws.

- ILSE Inderdaad geweldig! Dus jij krijgt je dozen en dan rot je op!
- SYLVIA Strak plan. Tompoezeke, zoek jij de flyers bij elkaar. Ondertussen verzamel ik de rest van Cindy's spullen. (Ilse zoekt alle flyers bij mekaar achter de kussens en onder de sofa. Sylvia loopt naar de kapstok en opent de boekenkast. The Pink Collection komt tevoorschijn. Cindy kijkt stomverbaasd toe.)
- CINDY Wie pimpte je flat?
- SYLVIA Een architect.
- ILSE Dit appartement heeft een rijk verleden...
- SYLVIA Een boeiend verleden.
- ILSE Een crimineel verleden bedoelt ze eigenlijk. (Ze loopt met een stapel dozen naar de voordeur en zet ze in de gang.)
- CINDY Heb jij dit allemaal ontworpen?
- SYLVIA En ik heb ze ook gemaakt.
- CINDY En die in de doos die wij per vergissing kregen?
- SYLVIA Die heb ik ook ontworpen, maar ze werden gefabriceerd door een maatwerkbedrijf omdat ik te weinig tijd had.
- CINDY Je naaiwerk hier is zeer mooi.
- SYLVIA Naai jij ook?
- CINDY Natuurlijk. Wie niet?
- ILSE Ik. (Ze komt weer met een stapel dozen en zet ze in de gang bij de andere.)
- CINDY Sorry dat ik het vraag, Sylvia. Maar wat is haar functie hier?
- SYLVIA Ilse? Dat is ook één van mijn ontwerpen. Ze probeerde een outfit uit die ik maakte voor de website die binnenkort gelanceerd wordt.
- CINDY (Enthousiast) Ik heb altijd al een model willen zijn.
- ILSE Is dat zo? (tegen Sylvia) Nu ze toch hier is, kan je haar misschien inhuren in mijn plaats.
- SYLVIA Schitterend idee, Ilse. Maar dan moet ze eerst alles zien.

- (Sylvia laat zo fier als een pauw al de andere geheime bergplaatsen zien. Ze gaat naar de open haard, de kast en het schilderij. Ze opent ze één voor één.)
- ILSE (Ze is radeloos en wanhopig probeert ze Cindy te hypnotiseren.) Je hebt niets gezien. Dit is gewoon een hallucinatie.
- CINDY (Ze negeert Ilse.) Ik sta perplex! Jij runt dus je hele handeltje gewoon vanuit je flat?
- SYLVIA Inderdaad.
- CINDY Geniaal! Veel beter dan waar ik werk. (Ze kauwt verwoed op haar kauwgom. Het lijkt erop dat hoe sneller ze kauwt, hoe intenser ze nadenkt.) Hoeveel betaal je die vriendelijke assistente van jou? (Ze kijkt naar Ilse.) Hoeveel betaalt ze jou, mopperkut?
- ILSE Ik word betaald met liefde, aangebrande koekjes en een lichte gevangenisstraf.
- SYLVIA Ik heb niet echt hulp, zie je. Alleen Ilse, maar die is hier maar tot het einde van de vakantie.
- VERA (Ze komt binnen door de voordeur.) Hij is geparkeerd!
- SYLVIA En...(dof) Vera.
- VERA Wie is dat en waarom heeft ze geen kleren aan?
- SYLVIA Vera, dit is iemand van Naughty Sluts.
- ILSE Naughty Sluts. Zij ontwierp die flyers die je zo leuk vond. (Vera kijkt naar Cindy met een blik vol afkeuring.)
- ILSE Borrel?
- VERA Ja.
- ILSE En, waar heb je de auto uiteindelijk geparkeerd? Op de hoek van de Rubenslei en de Van Eycklei. Daar op de hoek is altijd plaats. Er staat ook een heel groot standbeeld.
- ILSE Maar... dat is in het park!
- VERA Geen idee. Ik had mijn bril niet op. (Vera's blik valt opnieuw op Cindy.) Wie is dat en waarom heeft ze geen kleren aan?
- CINDY Ik ben Cindy Verdonck.

VERA Mooie naam.

CINDY Ik werk voor Naughty Sluts.

VERA Wat een toeval. Ik ook. Vreemd dat we mekaar nooit eerder ontmoet hebben.

CINDY Ik kan niet meer volgen.

ILSE Ze is dement.

CINDY Ah.

ILSE Vera! Je beseft toch dat ze mijn auto gaan wegtakelen.

VERA Dat is niet het einde van de wereld. Je kan beter blij zijn dat de eigenaar van de BMW die ik raakte me niet gezien heeft. Tenminste dat denk ik toch.

I + S (samen, ontzet) Wat?

VERA (onschuldig) Wat?

ILSE Heb je een auto geraakt?

VERA Het was eigenlijk maar een kusje. Een beetje verf af en een blutsje dat een beetje carrossier er in no time uitgehamerd heeft. Hey, relax! Neem nog een borrel. (Op samenzweerderige toon tegen Sylvia. Ze denkt dat Ilse het niet kan horen.) Je kleindochter is wel erg gespannen.

SYLVIA Ik weet het. Maar het komt niet van mijn kant.

VERA Natuurlijk niet. Dat weet ik wel.
Hoe ver sta je met die bestelling?

SYLVIA Oh! Die bestelling. Helemaal vergeten.

VERA (ontzet) Vergeten? Bedoel je dat je er niets meer aan gedaan hebt terwijl ik weg was?

CINDY Hebben jullie het over die bestelling die per vergissing naar ons gestuurd werd?

SYLVIA Ja, die. We hebben nog geprobeerd ze zelf klaar te stomen. Maar...

VERA Goed personeel vinden is niet gemakkelijk.

CINDY Ik heb een idee.

ILSE Nu gaan we het krijgen.

CINDY Het is eigenlijk meer een zakelijk voorstel.

ILSE Hier gaan we weer.

- CINDY Als me nu eens een deal maken? Ik neem de verkeerd geleverde dozen mee en lever ze af bij Naughty Sluts. En ik breng jouw dozen naar hier.
- SYLVIA (verheugd) Zou je dat echt willen doen?
- CINDY Ja. Niet gratis natuurlijk. Aan het gebruikelijke uurloon.
- ILSE Je maakt een grapje. Toch?
- CINDY Dat van dat uurloon wel ja. Nee. Ik zou graag vast bij jou in dienst komen, Sylvia. Ik heb er altijd al van gedroomd model te worden. Dit is een geweldige werkplek die je hier ingericht hebt. Ik zou je kunnen helpen met de zaak. Ik zou me kunnen bezighouden met het klantencontact en het klaarmaken van de bestellingen zodat jij...
- VERA En ik!
- CINDY (tegen Vera) En jij. Jullie beiden jullie volledig kunnen toeleggen op het ontwerp en de productie.
- SYLVIA (Ze is in de wolken.) Ik vind het een schitterend idee.
- ILSE ZIJN JULLIE NU ALLEMAAL GEK GEWORDEN?
(Ze zwaait vervaarlijk met de fles in het rond.)
Je moet eens goed rondkijken. Dit is een appartement. Geen boetiek! (Ze begint rond te rennen en ze sluit al de geheime bergplaatsen.)
- SYLVIA Het is evenmin een cocktail bar. Geef me die fles.
- ILSE Nee.
- VERA Ik zou niet met haar in discussie gaan, kind.
- ILSE Shut up! Het is nu welletjes geweest. Teveel is trop! Omi, Vera. Spoedoverleg in de keuken. NU.
(Ze loopt naar één van haar dozen met persoonlijke bezittingen. Ze begint ze uit te laden. Er zit allerlei rommel in, waaronder twee vibrators, een dildo en een doos condooms.)
- CINDY (Ze komt kijken.) Wat ben je aan 't doen?
- ILSE Ik zoek een wetboek. GA WEG!
- CINDY Nee. Ik blijf hier wachten tot het contract met je oma getekend is.

ILSE (tegen Cindy) Je doet maar.
 (binnensmonds) Ze zal nog lang kunnen wachten.
 (Cindy gaat naar Vera. Ze hebben een geanimeerd gesprek. Blijkbaar gaat het over Cindy's visnet kousen. Vera wrijft even over Cindy's been. Ilse vindt niet wat ze zoekt. Ze gooit alles terug in de doos en begint een andere doos uit te laden. Ditmaal met succes.)
 Omi, Vera. Naar de keuken. NU.
 (Vera heeft het niet gehoord. Ze is nog steeds in gesprek met Cindy.)
 Vera. VERA! (Ze wijst met het indrukwekkende wetboek naar de keuken.) KEUKEN. NU.
 (Sylvia en Vera gaan naar de keuken. Ilse en Cindy kijken elkaar strijdlustig aan.)
 Hou je in stilte bezig. En nergens aankomen.

CINDY (Ze daagt Ilse uit.) Mag ik één van je vibrators gebruiken?

ILSE Loop naar de duivel!

CINDY Prima.

ILSE Prima.
 (Ilse verdwijnt in de keuken. We horen de drie vrouwen praten. De gemoederen raken verhit. We horen Ilse met het wetboek op tafel slaan. Het praten wordt roepen. Ilse leest voor uit het wetboek. Ze maken genoeg lawaai om niet te horen dat er op de deur geklopt wordt. Cindy hoort het natuurlijk wel. Ze aarzelt en blaast een grote bel. Dan haalt ze haar schouders op en gaat de deur openmaken.
 Tom en Mr. Schmidt, de huisbaas (HUISB) staan in de gang. Tom is niet meer in uniform. Zijn shift is gedaan.)

CINDY (Sexy, uitdagend) Dag, heren. Wat kan ik voor jullie betekenen?

HUISB Heb jij enig idee hoeveel het kost om een BMW te laten herstellen waar een seniele oude doos een bluts in heeft gereden?

CINDY Hu?

HUISB Een hele hoop geld, dat kan ik je wel vertellen.
CINDY (tegen Tom) En wat kan ik voor jou doen, knapperd?
TOM Ik vroeg me af of Ilse thuis is.
CINDY Je bedoelt die zuurpruim? Die is in de keuken.
Ze is chagrijnig en absoluut ongenietbaar.
(verleidelijk) Waarom blijf je niet gezellig hier bij mij?
Ik ben veel inschikkelijker dan zij.
TOM Ik denk dat ik toch maar naar haar ga. Nietwaar,
Mr. Schmidt?
HUISB LOS HET OP!
TOM Oké. Ik ga met hen praten. Ik ben zo terug.
(Cindy sluit de buitendeur en blaast een bel.
Ze kijkt naar Mr. Schmidt.)
CINDY Rotdag gehad?
HUISB Wie ben jij?
CINDY Cindy Verdonck. Blij kennis met u te maken.
Jij kent Sylvia dus?
HUISB (met weerzin) Al jaren. Spijtig genoeg.
CINDY Hier? Bij haar thuis?
HUISB Ja. Dit appartement is van mij. Het kost me handen vol
geld.
CINDY Je bent dus een ontevreden klant.
HUISB Wat heeft dat nu weer te betekenen? Hoe ken jij Sylvia
trouwens? Haar kleindochter ben je niet in elk geval.
CINDY Oh nee. Ik ben haar zakenpartner.
HUISB Haar... Wat?
CINDY Ik ben nieuw hier. Je kent me dus niet.
Maar ik weet perfect hoe ik iemand een zware dag kan
doen vergeten.
HUISB (schamper) Daar twijfel ik niet aan.
CINDY Een pikant lingersetje voor je vrouw zou wel helpen om
je wat te ontspannen. Waar of niet?
HUISB Wat?
CINDY Wanneer was de laatste keer dat je ons bezocht hebt?
HUISB Deze morgen.

- CINDY Misschien hebben jullie nog niet de kans gekregen de hele collectie te zien. The Pink Collection bijvoorbeeld.
(Ze wijst naar de boekenkast. Ze probeert het zich te herinneren.) Of is het daar? (Ze wijst nu naar de kast.)
- HUISB What the...
(Ilse en Tom op vanuit de keuken.)
- ILSE Het was niet de bedoeling tegen je te roepen.
Je kwam alleen op het verkeerde moment.
- TOM Dus je bent niet kwaad op mij?
- ILSE Oh, Tom, nee... (Ze neemt zijn hand.)
- CINDY Nee. Ik ben zeker dat het hier is. (Ze gaat naar de kapstok.)
- TOM Wel, dat verklaart alles. Behalve waarom jij hier rondloopt in je ondergoed.
- ILSE Wel, heu... (Ze ziet Cindy en Mr. Schmidt.)
Wat ben jij aan het doen?
- CINDY (Ze kantelt de kapstok. De boekenkast draait open.)
Ik toon de klant de collectie.
- ILSE NEE! (Ze rent naar de kapstok en kantelt hem terug.
De boekenkast gaat terug dicht.) Er is helemaal geen collectie. Sorry, mijnheer. Ze kan er echt niet aan doen maar ze is compleet geschift!
(Ze trekt Cindy weg van de muur.)
- HUISB Wat is hier Godverdomme aan de hand?
- CINDY (Ze schudt Ilse van zich af.) Kijk dan!
(Ze kantelt de kapstok.)
- ILSE Stop daarmee! (Ze kantelt de kapstok terug.)
- TOM Ilse, wat is hier aan de hand?
(Tijdens de volgende dialoog doet Cindy de boekenkast open gaan en Ilse ze dicht gaan. Dit wordt niet opgemerkt door Tom en Mr. Schmidt. Hun aandacht wordt volledig in beslag genomen door de vechtende vrouwen. En daarna door de rondslingerende Naughty Sluts items in de sofa.)
- ILSE (tegen Tom) Niets. Niets. Cindy is een vriendin van omi.
- CINDY Ik werk voor haar in feite. (open)
- ILSE Klopt. Ze kuist hier. (dicht)

CINDY Niks. Ik ben de sales manager. (open)

ILSE (Tussen haar tanden.) Nu even niet, Cindy. (dicht)

CINDY Ik laat me door jou niet commanderen.
(Ze geeft Ilse een duw en daarna een stevige ruk aan de kapstok. Ilse verliest haar evenwicht en valt op de grond. De boekenkast draait open. Ilse zit machteloos toe te kijken vanop de grond.)

TOM Ilse?

ILSE Oh God. Het is niet wat je denkt. Ik kan het uitleggen...

HUISB (verheugd) Het is gebeurd!

CINDY Let niet op die spullen op de grond. Die zijn nog van mijn vorige werkgever. Richt je interesse op Sylvia's collectie. Ik neem aan dat je op de hoogte bent van de prijzen.

HUISB (Hij kijkt naar de hemel.) Dank U God!

CINDY En als je hier niets naar je gading vindt is er ook nog de kantcollectie. (Ze gaat naar de kast en trekt aan het lichtkoord met het bekende gevolg.)

TOM Een geheime doorgang?
(Het platform rolt naar buiten. Het rek begint te draaien.)

TOM Nu beginnen de puzzelstukjes in elkaar te vallen.

ILSE Geloof me Tom, het is nog veel te vroeg om nu al conclusies te trekken.

TOM De zweepjes... De slips... De kettingen. Jouw oma staat aan het hoofd van een prostitutienetwerk, is het niet?
Een prostitutienetwerk voor bejaarden! Ik geloofde het eerst niet wanneer Mr. Schmidt me zei dat hier vreemde dingen gebeurden. Maar hij had gelijk.
(Vera en Sylvia komen discussiërend uit de keuken.)

VERA Het was voor mij zo klaar als een klontje na die uitleg van Ilse. (Ze ziet Mr. Schmidt.) Code rood! Code rood!
(Ze imiteert een sirene en neemt Sylvia bij de arm.)

HUISB Jij hebt mijn auto aangereden!

VERA Het was maar een kusje.

SYLVIA (In paniek. Ze ziet dat haar geheim ontdekt is.)
Cindy, wat is hier aan de gang?

CINDY Ik was juist deze klant ons assortiment aan het laten zien.

SYLVIA We hadden beter eerst wat uitgebreider gepraat.

TOM (tegen Sylvia) Je kleindochter werkt voor jou als prostituee, is het niet?

ILSE Tom! (Ze neemt een Naughty Sluts attribuut en begint hem ermee te slaan.)

HUISB (tegen Vera) Je hebt geluk dat ik vandaag zo goed gezind ben.

SYLVIA (tegen huisbaas) Waarom ben jij dan in zo'n goede bui?

HUISB (tegen Sylvia) Omdat ik nu eindelijk een reden heb om je uit dit appartement te zetten.

SYLVIA Dat meen je niet.

HUISB Oh jawel. Dat meen ik zeker en vast. Ik heb nu meer dan genoeg argumenten om de huurovereenkomst te verbreken. Je bent niet alleen in overtreding met de huurwetgeving door het uitbaten van een illegale winkel in mijn eigendom, waardoor er hinder ontstaat door een toeloop van niet-bewoners. Maar wat meer is, en dat is een echte opkikker, is dat ik voldoende troeven in handen denk te hebben om je te laten arresteren. Tom?

TOM Wat?

HUISB Welke straf staat er op het illegaal uitbaten van een handelszaak in privé eigendom?

TOM Je bedoelt een winkel?

HUISB Ja. Een winkel.

TOM Je gaat dus geen klacht neerleggen wegens prostitutie?

SYLVIA Tom! Hoe durf je zoiets toch te insinueren? Ik mag dan wel een sexy lingerielijn runnen, maar ik zou nooit (fluisterend) hoeren tewerkstellen.
(Ilse en Cindy staan samen te giechelen. Ze weten wel beter.)

TOM (opgelucht) Oh, gelukkig maar. IIs, het spijt mij dat ik...

HUISB Focus agent! Wel, welke straf staat er op?

TOM Heu, ik weet niet. Misschien...

- HUISB Ah, wat maakt het eigenlijk uit? Na jaren mijn broek gescheurd te hebben aan de verhuur van dit appartement en geterroriseerd te worden door de huurster die mijn leven tot een hel maakte, komt er nu eindelijk gerechtigheid. (tegen Sylvia) Ik ben er van overtuigd dat ze voor jou een geschikte serviceflat zullen vinden, waarin je de rest van je dagen kan doorbrengen. En ondertussen verhuur ik dit appartement aan het viervoudige van wat ik nu krijg en haal ik er eindelijk een behoorlijk rendement uit.
(Er wordt op de deur geklopt.)
- HUISB Onderbreek me niet!
(Cindy doet de deur open. In de gang staat Claire Schmidt. Ze is vooraan in de zestig, stijlvol en zelfverzekerd. Ze is de vrouw van de huisbaas, maar het is duidelijk dat zij het is die alle beslissingen neemt.)
- SYLVIA Oh Claire, ik ben zo blij dat je er bent.
- CLAIRE Sorry dat ik een beetje te laat ben.
(tegen David) Wat doe jij hier?
- HUISB Ik kom deze dame vertellen dat ik haar eruit zet.
Ken je haar?
- CLAIRE Natuurlijk ken ik haar. Ze was de favoriete huurster van papa. We kwamen haar regelmatig samen bezoeken.
- SYLVIA Je vader was een goed mens. En een prima huisbaas.
(tegen David) Daar kan jij nog wat van leren.
- HUISB En wat kom JIJ hier eigenlijk doen?
- CLAIRE Ik kom mijn bestelling ophalen en nog wat andere spulletjes.
- SYLVIA Oh ja. Vera, Ilse, Cindy. Mag ik je mijn oudste, beste en meest geliefde klant voorstellen, Claire Schmidt...
- ILSE Zij is dus je grote klant?
- VERA Wat? Wat gebeurt er?
- SYLVIA The one and only.
- ILSE Je grootste klant is dus de vrouw van de huisbaas?
Waarom heb je ons dat niet gezegd?

- SYLVIA Ik vond het niet relevant.
(tegen Claire) Claire, lieve schat, ik heb minder goed
nieuws. Er is iets fout gelopen met je bestelling.
Ze is geleverd op een verkeerd adres.
Maar ik zorg er voor dat je ze morgenvroeg hebt.
- CLAIRE Geen probleem, Sylvia. De dress rehearsal* is pas
morgenavond.
*(theaterterm, betekent repetitie met de kledij die in het
stuk effectief gedragen wordt.)
(Claire kijkt rond en ziet allemaal verbaasde gezichten.
Ze legt de situatie uit aan de aanwezigen.)
Ik ben de artistiek directeur van het Antwerps Amateur
Theater. Ik regisseer momenteel een hedendaagse, ietwat
gewaagde versie van de musical "Nonsens". Het heet
"Nonnen in de nacht". En ik heb aan Sylvia gevraagd om
de benodigde lingerie te leveren.
- HUISB Schat?
- CLAIRE Wat is hier in 's hemelsnaam aan de hand?
- ILSE Uw man zei dat hij van plan was mijn grootmoeder uit het
appartement te zetten en haar handeltje op te doeken.
- CLAIRE Onzin. Dat doet hij niet.
- HUISB Dat doe... doe ik niet?
- CLAIRE Hoe maak ik je dat duidelijk op een manier die je begrijpt?
(Ze neemt David bij de hand en neemt hem mee naar
voor.) Weet je nog dat zwart kanten dingetje dat ik kocht
voor onze huwelijksverjaardag? En dat ander
niemendalletje dat je zo graag losmaakt?
- HUISB (Hij kan geen woord uitbrengen.)
- CLAIRE Die zijn allebei gemaakt door Sylvia. Dus, als je haar er uit
zet of haar handeltje opdoekt, dan zal je mij alleen nog
zien in pyjama of met een oude T-shirt. Of anders gezegd,
als jij haar handeltje stillegt, leg ik jou stil. Capiche?
- HUISB (Hij staat verwezen te kijken. Hij geeft geen kik.)
- CLAIRE Hoe laat kom ik morgen langs, Sylvia?
- CINDY Als je wilt kan ik de dozen ook nu gaan halen.

SYLVIA Dat zou geweldig zijn, schat.

CINDY Ik weet dat ik er een zootje van gemaakt heb, maar krijg ik nu de job?

CLAIRE Natuurlijk, schat. (tegen haar man) Ja toch?

HUISB (afwezig) Wat? Ja.... Ja.

SYLVIA Dus als ik het goed begrijp, Mr. Schmidt, ga je mijn zaak niet sluiten.

HUISB (Na een blik op zijn vrouw, die met gekruiste armen aan de deur staat te wachten.) Nee hoor. Doe gerust verder.

ILSE En ze mag hier blijven wonen?

HUISB Ja natuurlijk. Waarom niet?

CLAIRE Je bent een lammetje, David. Oh ja, zorg dat het eten klaarstaat en de was gedaan is tegen dat ik thuiskom. Dat zal rond half acht zijn.

(tegen Sylvia) Voor ik het vergeet. Ik neem ook nog vijf van die blitse rode dingen uit die doos in de gang.

ILSE En wat ga jij doen? Ga je haar, je weet wel... aangeven?

TOM Ik? Nee. Waarom zou ik? Ik heb geen dienst.

En bovendien heb ik niets gezien.

ILSE (Ze rent naar Tom, vliegt rond zijn nek en kust hem.)

CINDY Ik ga die dozen halen.

VERA Naar waar ga je?

CINDY IK GA DE DOZEN HALEN.

VERA JE MOET NIET ZO ROEPEN! Ik ben niet doof.

(naar publiek) Alleen als het me uitkomt. (Ze knipoogt.)

Ik bedoelde eigenlijk het adres. Ik zal je brengen met mijn auto. Dat gaat sneller.

(Vera gaat naar de deur met haar rollator, gevolgd door Cindy. Ze gaat buiten zonder rollator. Ze draait zich om naar het publiek.)

VERA Ik ben me er eentje, he. (En ze knipoogt weer, dan af.)

(Ilse en Tom staan nog steeds te kussen.)

SYLVIA Dank u.

HUISB Ik wil het er niet over hebben.

SYLVIA Oké.

HUISB Oké. (Hij loopt naar de deur, stopt en draait zich om.)
U maakt mooie lingerie. Heel sexy. Grrrrrrmpfffff!

SYLVIA Ik ontwerp ze dan ook vanuit een mannelijk perspectief.
(stilte) Ik was aan het denken. Het wordt misschien tijd dat ik u wat meer betaal.

HUISB Wat bedoel je?

SYLVIA Ik zou je een percentage van de winst kunnen geven.
Bekijk het als extra huur. Voor mijn handeltje.

HUISB Hoeveel?

SYLVIA Tien procent.

HUISB Twintig procent.

SYLVIA Anders moeten we eens vragen wat Claire denkt.

HUISB Tien is oké.

SYLVIA Daar gaan we er beneden een glas op drinken.
(Ze kijkt naar de tortelduifjes en knipoogt naar David. Ze gaat naar hem toe en geeft haar arm. Hij schudt met zijn hoofd. Ze gaan gearmd af. Ilse en Tom nemen een pauze.)

TOM Ilse, ik...

ILSE Ogenblikje Tom. Er hangt iets aan je kaak.
(Ze lacht en streelt met haar hand over zijn wang.)
Omi had gelijk. Je hebt een zeer zachte huid.
(Ze lachen en beginnen weer te kussen.)

(DE ZOEMER VAN DE INTERCOM GAAT.)

STEM Ilse, ben jij daar? Er staat hier een agent. Je auto staat fout
geparkeerd. (Beiden barsten in lachen uit.)

BLACK OUT

EINDE